

MAMY NOWY PODATEK STANOWY

HITLER UNIEWINNIA MORDERCÓW-PATRIOTÓW

Berlin, 16. marca. — Kanclerz Hitler polecił wczoraj przez prowadzić generalną rewizję wszystkich oskarżeń kryminalnych, ciężących na hitlerowcach, jak również wszystkich wyroków przeciw nim, zapadłych w ostatnich latach za akcje terroru, za morderstwa i bójki uliczne. Hitler twierdzi, że w czasie przesłuchań sądowych „nie zastanawiano się zupełnie nad pobudkami patriotyzmu hitlerowców, oskarżonych o zabijanie komunistów.”

Zaraz po wydaniu rozporządzenia o rewizji wyroków, sześć hitlerowców skazanych na śmierć lub na długie lata więzienia za zamordowanie komunistów, uwolniono. Dwaj inni hitlerowcy, których sprawy o mord komunistów sąd rozpatrywał, zostali również uwolnieni. Setki innych kryminalistów hitlerowskich, oskarżonych o różne przestępstwa „patriotyczne”, skorzysta z dekretu kan-

clerza i wkrótce znajdzie się na wolności.

Hitler wydał wczoraj dodatkowy dekret prasowy, w którym oświadcza, że dla dobra narodu i państwa, wszystkie pisma niemieckie powinny być na służbie rządu. „Nie broni się wam krytykować postępowania rządu, lecz krytyka musi być ujęta i w takim tonie podana, aby nie szkodziła sprawie tak w kraju, jak i zagranicą — mówił Hitler. „Prasa niemiecka otrzymywać będzie informacje, lecz jednocześnie i polecenia rządowe, jak pisać i o czym pisać.”

Dowiedziano się tu wczoraj, że Hitler zamierza usunąć Hansa Luthera ze stanowiska prezesa Banku Rzeszy a na jego miejsce ma zamianować Hjalmar Schachta, b. prezesa tej instytucji. Schacht jest baronie przestępstwa „patriotyczne”, skorzysta z dekretu kan-

Życie Małego i Wielkiego Świata

Katastrofalne trzęsienie ziemi w Kalifornii posłużyło przynajmniej jednej osobie. Jest nią 40-letnia Lilian Jackson, wdowa po wydawcy z Portland Ore., sparaliżowana od trzech lat. Trzęsienie ziemi zastało ją na plaży, gdzie ją zatrzymały słowa przyjaciółki: „Gdzie są twoje szczudła?” — Silny wstrząs nerwowy przywrócił jej władzę w nogach. Dzisiaj, pani Jackson chodzi o własnych siłach, jak dawniej.

Miasteczko Independence (Niezależność) w Mississippii jest całkowicie niezależne od kłopotów i trosk ekonomicznych. Od 75 lat nie ściągają ono żadnych podatków i nie ma żadnego problemu podatkowego. Urzędnicy służą bez pensji z wyjątkiem poczmistrza, któremu płaci rząd federalny. Miasteczko liczy 209 ludności.

Trzęsienie ziemi przestraszyło do tego stopnia młodą kure, rasy Plymouth Rock, w Walnut Park, Cal., że biedaczka zapominała zupełnie o swoich obowiązkach. Przypomniała sobie o nich dopiero w poniedziałek i sprawiła niespodziankę swojej właścicielce zniósłszy w jednym dniu trzy jajka.

Pewien obywatel z New Yorku, zachwycony rezultatami akcji prez. Roosevelta, proponuje, aby nie wymawiać drugiego imienia Delano, jak się wymawia obecnie „De-la-no” z akcentem na pierwszą sylabę, lecz, aby wymawiać „zame-rykanizować” powinno się mówić „Delay? No?”

Japończyk Matsuka, który dotychczas reprezentował Japonię w Genewie, oświadczył przedstawicielom prasy amerykańskiej w Londynie, że Ameryka zrobi lepiej, jeżeli flotę swoją wycofa z Pacyfiku. Mając jednak Roosevelta w Waszyngtonie, wątpimy, czy „niewinne” pragnienia Japonii będą spełnione.

Niektórzy twierdzą, że prez. Roosevelt zyskał sobie zaufanie narodu swym serdecznym i szczerym uśmiechem. Wiele w tym racji.

KALENDARZYK

Dziś, czwartek, 16-go marca:
— Św. Juliana Męcz.
Jutro, piątek, 17-go marca:
— Św. Patryka, Bisk.

Z Biura Meteorologicznego

Wschód słońca o godz. 6:00.
Zachód słońca o godz. 5:57.

Pogoda w Chicago i okolicy: We czwartek naogół pogodnie oraz cokolwiek ciepłej. W piątek pogoda nieustalona, możliwy deszcz. Umiarkowany, południowo-wschodni i południowy wiatr we czwartek.
Temperatura doby minionej: Najwyższa wczoraj o godzinie 1-szej w południe 31 stopni, najniższa wczoraj o godzinie 7-mej rano 24 stopnie.

PODRZUTEK.

Corr Wczoraj Przewodniczył na Zebraniu Rady Miejskiej.

Sesja Była Po Części Bardzo Burzliwa.

Burmistrz tymczasowy Franciszek J. Corr wczoraj poraz pierwszy przewodniczył na zebraniu Rady miejskiej, które po części było bardzo burzliwe. Przyszło do silnego starcia, gdy omawiano sprawę składowania bondów przez właścicieli składów z słodkimi napojami. Albert J. Horan, woźny sądu municypalnego orzekł, że starano się sprawę tę pociągnąć do sądu. Dały się słyszeć oskarżenia różne, gdy alderman Tomasz J. O'Grady, z 14tej wardy usiłował doprowadzić do powtórzonego przesłuchania i u-nieważnienie ordynansu miejskiego w sprawie właśnie tych bondów.

Przeciwko ordynansowi p. O'Grady wystąpił alderman Tomasz J. Terrell, z 29tej wardy, której demokratycznym komitymanem jest Marcin J. O'Brien, wspólnik woźnego Horana w handlu bondami. Horan także mieszka w tej wardzie.

Uspokojono chwilowo obu wojowniczo usposobionych aldermanów, ale sprawę tę znów poruszono, gdy obaj opuścili salę zebrani.

„Ty wiesz”, krzyknął O'Grady, zwracając się do Terrella, „że twój bos, Al Horan, otrzymał po \$20 za każdy bond w wyborach, dnia 28go lutego. W dwóch kapitałach precyzyjnych pracuje w biurze na La Salle ulicy, gdzie aplikanci zwykle są odsyłani.”

„Ostatni to twój wyskok”, odpowiedział Terrell, mając na myśli porażkę O'Grady'ego w wyborach, dnia 28go lutego. O'Grady od kwietnia urzędować jako alderman już nie będzie.

Gdy protest aldermana O'Grady oddano pod głosy burmistrz tymczasowy Corr wydał decyzję nieprzychylną protestującemu aldermanowi. I ta decyzja p. Corra nie podobala się niektórym aldermanom.

Po zatwierdzeniu bondu p. Corr zajął miejsce burmistrza. Sesja rozpoczęła się dyskusją, która nastąpiła, gdy alderman Jan J. Hoellen, z 47mej wardy przedstawił rezolucję, później oddaną w ręce policji, żądającą aby doradca korporacji zajął się sprawą umorzenia wszystkich zakazów sądowych dających protekcję właścicielom ma-

mani zmuszeni będą zabrać się do roboty i porobić zmiany, a budżet na rok bieżący uchwalić według prawa.

Skoro do biura burmistrza przybył wczoraj p. Corr, wzywał do siebie doradcę korporacji Sextona, Komisarza robót publicznych Hewitta i kontrolera Szymczaka na konferencję i zapewnił ich, że nadal poprowadzi program zmarłego burmistrza Cermaka i że w każdym wypadku szukać będzie ich rad i wskazówek.

Gabinet burmistrza Corra po zostanie ten sam, jaki zamianował był Cermak po objęciu urzędu dwa lata temu.

W Chicago Wydano Dotychczas 739 Licencyj na Piwo.

Z chwilą, gdy nowe prawo zezwoli na wyrabianie i sprzedawanie dobrego piwa, co nastąpi dopiero w 15 dni po podpisaniu bilu piwowego przez Prezydenta, będzie można spijać piankę dobrego piwa we wszystkich restauracjach, hotelach, w różnych klubach nocnych, lecz nie w nielegalnych wyszyniach, „speaks”, lub też w salunach, gdzie władze uważają, że sprzedają dobrego piwa jest rzeczą szkodliwą dla społeczeństwa.

Dotychczas władze miejskie wydały 739 licencyj na piwo, a 2,130 aplikacyj oczekuje na przyjęcie. Każda aplikacja jest najpierw badana gruntownie przez władze, względnie przez miejskiego kolektora, Edwarda J. Kaindla i jeżeli zachodzi jakas nieupewność, aplikacja przesłana jest do departamentu policji w celu dostarczenia raportu, gdy aplikant nie był karany poprzednio za przekroczenie

prawa prohibicyjnego, jak również jaki interes prowadzi. Jeżeli raport policji będzie nieprzychylny, aplikacja będzie odrzucona.

Każdy, kto chce posiadać licencję na sprzedaż piwa, musi złożyć w biurze kolektora \$150, jako należność za 6 miesięcy, po upływie tego terminu, drugie \$150 trzeba złożyć w biurze kolektora, aby mieć prawo sprzedazy piwa.

Wszystkie browarnie, wyrabiające obecnie „piwo-lure” pierwsze otrzymają prawo wyrabiania dobrego piwa. Zaś wszystkie nielegalne browarnie, o których istnieniu władze zdają się dowiedzieć, prawa tego pod żadnym warunkiem nie otrzymają.

Wszystkie browarnie chикаgoskie są przygotowane do wyrabiania dobrego piwa, i gdy tylko przyjdzie czas, dawne wozy z beczkami ukażą się na ulicach.

ANGLIA OBUZURZONA NA ROSJĘ.

Londyn, 16. marca. — Sprawa aresztowania 6 Anglików, urzędników firmy angielskiej prowadzącej interes w Rosji, w połączeniu, że prowadził akcję sabotażu przeciw rządowi Rosji sowieckiej, przybrała znaczenie poważniejsze, aniżeli przypuszczano.

Stanley Baldwin, pełniąc funkcję zastępcy premiera i sekretarza spraw zagranicznych w nieobecności obu MacDonaldów i sir Simona, oświadczył wczoraj w izbie gmin, iż Wielka Brytania żąda stanowczo od rządu sowieckiego gruntownego wyjaśnienia całej sprawy. Żądanie takie wystosowano już kilka dni temu do Moskwy, lecz dotychczas żadna odpowiedź nie nadeszła. Niektórzy obserwatorzy twierdzą, że nieporozumienie to może doprowadzić do zerwania stosunków dyplomatycznych między Anglią i Rosją sowiecką.

IZBA UCHWAŁA 3 PROC. PODATEK OD SPRZEDAŻY.

35 Milionów Na Akcję Ratunkową w Chicago.

Springfield, Ill., 16. marca. Izba posłów przyjęła wczoraj 3-procentowy podatek od sprzedaży, 103 głosami do 45. Projekt przeszedł już poprzednio w senacie, musi jednak teraz wrócić do wyższej Izby dla uzgodnienia drobnych poprawek przyjętych w Izbie niższej.

Aż do ostatecznego głosowania, po pięciu godzinach debaty i wyjaśnieniu, zdawało się rzeczą pewną, że projekt będzie ułoty. Jego przyjęcie stanowi pierwsze większe zwycięstwo administracji gub. Hornera. Opozycja prowincji była zapora, która omaal nie okazała się nieprzelamana.

Urzędnicy przepowiadają, że ściąganie podatku rozpocznie się w 30 dni po podpisaniu uchwały przez gub. Hornera.

Wszyscy członkowie powiatu Cook głosowali za bilem. Trzech posłów zmieniło swoje baloty z „nie” na „tak” tuż przed ogłoszeniem imiennego głosowania, które trwało dwie i pół godziny. Dzięki temu, bil dostał wy-

magana liczbę głosów (102) do nadania mu bezwzględnie mocy obowiązującej.

W ten sposób zakończyła się pracowna sesja, na której zwołennicy podatku od sprzedaży, osobiście posłowie z powiatu Cook, wyjaśniali, że stanowią komitet ratunkowy obliczył, iż na pomoc bezrobotnym w 1933 trzeba będzie zebrać fundusz od 50 do 55 milionów. Podnosili również argument wysuwany często przez gub. Hornera, że w tych powiatach, w których podatek od sprzedaży nie będzie użytkowany na akcję ratunkową, dochody pójdą na redukcję podatków realnościowych.

Obliczono, że 3-procentowy podatek od sprzedaży przyniesie stanowi rocznie ponad 50 milionów dolarów, z czego powiat Cook otrzyma może 35 milionów. Fundusz ten będzie użyty na wspomaganie bezrobotnych i opuszczonych w Chicago i okolicy.

Plan 500 Milj. Oszczędności Przeszedł w Senacie.

Prezydent Upoważniony Do Obcięcia Kosztu Rządu.

Washington, 16. marca. — Półmiliardowy projekt „ekonomii”, drugi ustawodawczy tuż w programie Prezydenta Roosevelta, przeszedł wczoraj wieczór w senacie.

Zaraz po uzgodnieniu w Izbie drobnych poprawek senackich, uchwała będzie odesłana do Białego Domu. Podpisując ją, Prezydent Roosevelt nada sam sobie taką władzę, jaka rzadko była udziałem prezydenta Stanów Zjedn. Będzie on miał moc przebudowania ciężkiej struktury świadczeń weterańskich i obciążenia miljar- dowego budżetu administracji weterańskiej o 400 milionów dolarów.

Prócz tego, Prezydent będzie upoważniony do obcinania pensyj federalnych w proporcji do niższego kosztu utrzymania używając za podstawę siłę na bywcza dolara z 1928. Będzie on miał prawo redukować pensje aż do maksimum 15 proc. Tą drogą, rząd ma oszczędzić około 125 milionów dolarów.

Senat odrzucił propozycję sen. Borah'a, aby kongresowe „milowe” — zwrot kosztów podróży — wynosił obecnie 15 centów od mili, obciąć do 5 centów. W ten sposób senatorzy dowiedli, że nie mają nic przeciw nakładaniu ekonomii na weteranów i funkcjonariuszy federalnych, nie chcą jednak nałożyć tej dodatkowej ekonomii na siebie samych.

Przeprowadzenie bilu ekonomii znalazło odbicie w apelu o popieranie Prezydenta, wydawanym do weteranów przez L. A. Johnsona, krajowego komendanta Legionu Amerykańskiego.

Legionu prowadził energiczną propagandę przeciw bilowi przez cały ciąg rozważania projektu w kongresie. Komendant Johnson przypomniał jednak przyrzeczenie lojalności, dane Prezydentowi na drugi dzień po inauguracji i powiedział, że chwila pokazania tej lojalności nadeszła.

ROOSEVELT MA GOTOWY PROJEKT ZATRUDNIENIA 200,000 LUDZI.

Bezrobotni Mają Dostać Pracę w Lasach Rządowych.

Washington, 16. marca. — \$600,000 dziennie, czyli około \$4,000,000 tygodniowo. Przegląd dokonany na życzenie Prezydenta pokazał, że w lasach krajowych można by przeprowadzić prace z korzyścią za rok. W ten sposób wydatek na ten cel osiągnąłby 200 milionów dolarów.

Plan Prezydenta przewiduje stworzenie, pod nadzorem sekretarza wojny i armji, liczących obozów w kraju, w których bezrobotni mogliby być rozmieszczani i rozsyłani w miarę potrzeby na roboty przy różnych projektach lasowych.

W planie leży płacenie takim ludziom \$1 dziennie oprócz wikt i mieszkania, co ma kosztować dodatkowo \$2 dziennie na głowę. Zatem koszt zatrudnienia 200,000 ludzi wynosiłby

\$600,000 dziennie, czyli około \$4,000,000 tygodniowo.

Przebieg dokonany na życzenie Prezydenta pokazał, że w lasach krajowych można by przeprowadzić prace z korzyścią za rok. W ten sposób wydatek na ten cel osiągnąłby 200 milionów dolarów.

Jeżeli kongres plan zatwierdzi, praca mogłaby się rozpocząć w kilku tygodniach. Roboty w lasach mogłyby być poprowadzone w Illinois, Indiana, Michigan i innych stanach.

Potężne Niemcy są Niebezpieczne Dla Włoch.

O Tem Wiedzą w Rzymie i Dlatego Zastanawiają Się Co Robić.

Rzym, 16. marca. — Włochy śledzą pilnie, w którą stronę skoczą następne drapieżny kot. Kolem tym są obecne Niemcy hitlerowskie.

Między Francją, Włochami i Niemcami toczy się obecnie potężna gra, z kim właściwie iść, aby się zabezpieczyć. Jeżeli pójdą z Niemcami przeciw Francji, będą mieli w domu wroga groźniejszego od Francji. Niemcy bowiem dążą do rozszerzenia swych granic i od zdobycia kolonii przedwojennych. Na tem ucierpiąby najbardziej Włochy. Z Francją Włochy radeby się zaprzęgnąć do jednego wozu, lecz pragną uzyskać od Francji zezwolenie na posiadanie tak silnej floty wojennej, jaką posiada Francja. Włochy wiedzą również, że Francja nie chce więcej ziemi, ani też nie myśli wprowadzić wojen zabórzych. Lecz

wątpliwym jest, jak twierdzą obserwatorzy, żeby Francja zgodziła się na zrównanie swej potęgi morskiej z włoską, tylko za odepicie Włochów od Niemiec.

Włochy czekają cierpliwie, choć często z nadmiernego zdenerwowania ocierają zimny pot z czoła. Nie zawarły dotychczas żadnego układu z Niemcami, gdyż przypuszczają, że Francja pójdzie na ustępstwa. W tym celu wyjeżdża do Rzymu w przyszły piątek premier MacDonald. Premier Anglii spodziewa się, że w Rzymie będzie mógł zasiąść przy jednym stole z Mussolinim, premierem Delandier i prawdopodobnie z Hitlerem.

Wątpliwym jest, czy Hitler przybędzie do Rzymu. MacDonald pragnie doprowadzić do ścisłego porozumienia między Włochami i Francją.

ZABURZENIA ANTYŻYDOWSKIE PRZENIOSŁY SIĘ DO POLSKI.

Warszawa, 16. marca. (Prasa Stow.) — W chwili, gdy posłowie w sejmie przyjęli większość głosów wniosek o wystosowanie protestu przeciw ekscesom przeciw Żydom w Niemczech, Narodowi Demokraci rozpoczęli kampanję antyżydowską w kraju, próbując groźbami odstraszyć uciekających Żydów z Niemiec od planów skrycia się w Polsce.

Do poważniejszych zaburzeń antyżydowskich doszło w kilku miejscowościach powiatu żywieckiego w województwie krakowskim, gdzie policja zmuszona była walczyć przeciw demonstrantom i bronić składów żydowskich przed rabunkiem.

JAPONIA DECYDUJE SIĘ POWOLI NA KROK OSTATECZNY.

Tokio, 16. marca. — Japonia zamierza wreszcie postawić sprawę wystąpienia z Ligi Narodów na ostrzu noża. Rząd japoński postanowił w dniu 24 marca przedstawić Lidze Narodów ostateczne ultimatum, w którym Japonia zarzuca Lidze Narodów, że „nie mogła zrozumieć ważności i słuszności stanowiska Japonii w Mandżurji.” Ultimatum oznajmi również, że z powodu rozbieżności zapatrywań w tak ważnej sprawie, dla Japonii w Genewie nie może być miejsca. Po złożeniu tego ultimatum musi upłynąć najmniej dwa lata, nim Japonia będzie mogła zerwać ostatnie węzły z Ligą Narodów

DZIAŁ KOBIET

POGADANKA.

TRZEBA MIEĆ ZAWSZE DOŚĆ CZASU DLA DZIECI.

Emancypowano chłopów, emancypowano Żydów, emancypowano murzynów, ostatecznie emancypowano — w przeważającej części świata — kobiety. Jedną część ludności jest niewymancypowana: dzieci. Mało jest prawdopodobieństwa, by ona kiedykolwiek była wymancypowana. Przeciwnie! Temu przemawia bowiem szereg naturalnych przyczyn i względów na interes samychże dzieci. Wobec tego obrońcy tej niewymancypowanej części społeczeństwa mają tylko ograniczone pole działania, tak jak w czasach niewolnictwa obrońcy niewolników, zanim weszły hasła oswobodzenia.

Ustawa bierze gdzieś gdzie w opiekę te bezbronne istoty: w przeważającej części cywilizowanych krajów istnieją ograniczenia co do pracy dzieci; ograniczony jest również wiek minimalny dzieci, poniżej którego dzieciom nie wolno wchodzić w związki małżeńskie, zmieniać religię, mieszkać bez opieki itd. Opieka ta idzie tak

daleko, że w stanie Illinois ośmastoletnia panna nie może samo wladnie wyjść za mąż. Poniżej pewnego wieku, dziecko nie odpowiada za zbrodnie, a i sądownictwo dla młodocianych przestępców w wielu krajach jest różne od sądownictwa dla dorosłych ludzi o pełnej odpowiedzialności.

Naogół wszakże opieka ustaw jest bardzo ograniczona w porównaniu z potrzebami normalnego, codziennego życia dziecka. To, że stanie ono przed specjalnym trybunałem w razie popełnienia przestępstwa, jest bardzo łaskawe i słuszne, ale to nie dotyczy przeważnej części dzieci przez przeważną część ich życia. Na codzień potrzeba im nie specjalnego trybunału, a mieszkania, jedzenia, opieki, nauki, uwagi, wskazówek i informacji. Tego nie może dać im żadna ustawa. A choćby i mogła, to nie daje.

Dzieci w tym zakresie są upośledzone i pozostawione na pastwę własnego wpływu, bez takiej nawet opieki, jaką ustawa nakazuje dla ptactwa, ryb i dzikich zwierząt przynajmniej na czas ochronny. Nie wolno im w nocy, bez godzin zastrzeżonych w ustawie dla dzieci zabobakujących.

Mama czyta wieczorem książkę, Doszła do niestęchania zajmującego ustępu: Robinson znalazł ślad ludzkiej stopy na swojej samotnej wyspie. Idzie tym tropem. Czy znajdzie tam człowieka po tylu miesiącach

samotności? „Maniu, przynieś miotłę do pokoju. Zostawiłam ją na porcu” — odzywa się stalowy głos mamy, głos, wykluczający wszelkie wątpliwości. Mani nie wolno powiedzieć, że ją w tej chwili los Robinsona więcej zaciekawia, niż wszelkie miotły na świecie. Musi wstać i pójść na dwór, bo mama była niedbała i zostawiła miotłę na werandzie. Wracając z dworu Robinsona i jej siostry, Mani nie znalazła miejsca, na którym utknęła, gdy ojciec kazał ze strychu przynieść sobie pilnik. Mani boi się chodzić na ciemny strych. Ojciec nie pozwala świecić zapałek na strychu. Nierwy dziecka rwą się na strzępy, ale nie to, musi smarkacz słuchać. O tem, by ojciec się potrudził na górę, niema mowy. Od czegoż jest dziecko?

To dziecko jest uważane za manekin, za robotę, za automat. Nie ma nerwów, nie ma zmęczenia, nie wolno mu mieć humorów, własnych chęci. Ażeby zgolić przypominając maszynę, stworzoną na to, by słuchała, jeszcze zabiera mu się cenny dar, Boski: mowę. Dziecko nie ma prawa odezwać się. Anglicy ubrali tę spleśniałą mądrość w przestarzałe przysłowie: — „dziecko ma się widzieć, nie słyszeć”, a Niemcy tak same mają zezwierżniając mądrość: „młodzieńcze patrzy, słucha i milczy.” W pamiętnikach polskich z przed dwustu lat opowiadają nam, jak to — gdy szanowny gość zjechał do dworu i z panem domu wiódł mądre rozmowy, — dorosły synowie, wezwani, stawali przy drzwiach i przysłuchiwali się stojąco rozmowie siedzących panów, tak się kształcą na równie mądrych obywateli.

Ala dziecko ma dar mowy. Dziecko ma dar myślenia. I dziecko nie jest po to, by rodzicom posługi dla ich wygodę czyniło, a po to, by się rozwijało i rosło. Im więcej pozwala się dziecku mówić i myśleć, tem bardziej, ona się rozwija. Kto dziecku zakazuje mówić, ten hamuje naturalny sposób, prowadzący do burzenia myśli i do rozwoju.

Dzieci są ogromnie nudne, gdy poczną pytać się o rozmaite rzeczy, mające sens, i sensu niemające. Trzeba mieć czasem dużo cierpliwości, a czasem dużo dyplomacji, by dziecko zaspokoiło. Uważam, że mało jest zasad w wychowaniu dziecka, konieczniejszych do zapamiętania i do stosowania, niż ta: by dziecko nigdy niezniechęcić do pytania się, nie zbywać niechętnie: „nie mam czasu”, nie upokarzać pogardliwie: to ty tego nie wiesz?!

Dla dziecka trzeba zawsze mieć czas. Z odpowiedzi na jego nieskończone pytania przedzie się kanwa myśli i pojęć, na której potem tkac ma szkoła wiedzę i naukę. Zofja.

Czem Się Różni Miłość Od Flirtu?

Flirt. — Miłość prawdziwa a stała. — Szczęście w miłości. — Miłość, to walka.

Odpowiedź na powyższe pytanie da się określić następującą definicją: miłość wyklucza wszelkie rozumowanie, jest ślepą i zaślepiającą namiętnością, polegającą na przypuszczeniach, złudzeniach i niepewności, podczas gdy flirt, to świadomy zamiar, dążący do pewnego z góry określonego, miłego celu. — „Jak bardzo muszę ją kochać, jeżeli już całe dwa tygodnie przybieram pozę zakochanego” — skarżył się przyjacielowi pewien młodzieniec w typie par excellence dzisiejszym, chłodny, rozumujący portowiec. Mylisz się, zacytował młodziencze. Ty tylko flirtujesz; dla ciebie miłość mniemana jest tylko sportem, a zdobycie upragnionej kobiety, nagrodą zwycięzcy. A gdy otrzymasz nagrodę, wy-

Maty zakieci futrzany będzie na wiosnę tak modny, jak był w jesieni. Na ilustracji, Raquel Torres, artystka filmowa, w zakieci ze skóry lampartowej i takim samym zarkawkiem.

rzeźwiejesz, mój chłopczy i oglądniesz się za nowym celem, za nową zdobyczą.

Myli się ten, kto porównuje miłość prawdziwą z miłością stałą, „wierną do grobu.” — Prawdziwą miłością jest każde uczucie, bez względu na okres trwania, oszałamiające, upajające, które nie daje dostępu chłodnemu rozumowaniu. Zaczyna się od zakochania, od tego czarownego momentu, w którym ugodzi nas strzała Amora. Ten śliczny, porównawczy o-

brak starożytnych Greków, nie stracił do dnia dzisiejszego na aktualności i świeżości i pozostaje zawsze jednak niezastąpiony.

Lecz nagle zakochany mężczyzna, dla którego poza ukochaną kobietą świat nie istniał, trzeźwieje, budzi się ze snu czarnego i wraca do szarej, codziennej rzeczywistości, którego częścią staje się wczoraj jeszcze tak gorąco miłowany przedmiot jego uczuć wygasłych. Cóż się stało?

Nie—tylko złudzenie się rozwiało. Strzała wycelowana pod mylnym adresem—oto wszystko. Szukał innej—i znalazł inną. Ot, wymarzony ideał nie umiał zaprzatnąć jego wyobraźni. Adorowana przyjaciółka zapowiedziała swemu platonicznemu przyjacielowi, że wróci od znajomego pociągiem o godzinie, przypuścmy, czwartej. A on oczekiwał jej najpierw przy pociągu wczesniejszym, sądząc, że sprawi jej niespodziankę i oceni jej intuicję, iż on to przeczuł—a potem oczekiwał jej przyjazdu pociągiem późniejszym, hm, zapewne wystąpił go na mekę oczekiwanie i tęsknota! Tymczasem nieświadoma takich kombinacji, ubóstwiana przyjechała punktualnie i normalnie, więc naturalnie—rozczarowała go! Bo coż robić na dłuższy przeciąg czasu z osobą, która dotrzymuje słowa, nie naraża się na dociekania i podejrzenia, której można zaufać? Taka kobieta nie jest ani szatanem, ani aniołem, jest tylko—kobietą, z którą tylko—można się ożenić!

Kochał ją—kochał namietnie i szczerze—lecz czyż on temu winien, że to się już skończyło? Prawdziwa miłość, to nie miłość wieczna, lecz ta, którą się właśnie przeżywa i odczuwa. To właśnie ta miłość, o której następnie rozmyśla się melancholijnie, że—nie była tą prawdziwą miłością.

Czy szczęście w miłości polega na wzajemności? — Bezspornie wzajemność jest dopełnieniem tego błędnego stanu, lecz szczęście tkwi w samym kochaniu przedewszystkiem. — Wzajemność jest zawsze mniejsza, aniżeli to nam dyktuje nasza, upojona i upajająca się szaleńcami chwilą miłości. Gdy kobieta stawia to słodkie i oszałamiające—lecz jakżeż nudne po wytrzeźwieniu — pytanie: „Czy ty mnie kochasz?”—stawi ją przedewszystkiem dlatego, aby mężczyzna sam mógł się upewnić co do swego stanu. Pytanie powinno brzmieć: — „Mnie to w istocie obojętne, lecz pragnę, abyś mnie kochał dla twojej własnej satysfakcji.”

Mezyczna wybacz kobiecie każdy kaprys tak długo, jak długo nie staje się nalogiem, naturą, przyzwyczajeniem. — Wolno kobiecie być, jaką tylko zechce, a będzie kochana, o ile nie przestanie stanowić dla niego niespodzianki. Błada miłości, która pragnie spokoju. Taka miłość niepodlegająca musi zgasić.

Wiele jednak jeszcze jest kobiet bardzo skłonnych do zaniebawiania się i do innych tego rodzaju dolegliwości. Większość tych chorobliwych ataków należy przypisać temu faktowi,

że za wiele kobiet nie nosi gumowego obuwia (rubbers). A następnie gdy zamoczą swe nogi, nie starają się o osuszenie swych stóp i zdęcia pończoch. Moda w ubieraniu się mężczyzny nie ulega zmianie i można powiedzieć ogólnie, że mężczyzna ubiera się dziś prawie tak samo, jak i jego dziadek. Co prawda niektóre rodzaje bielizny już należą do przeszłości i większość — dzisiejszych młodzieńców i dorosłych mężczyzn nosi różnego rodzaju bieleżną bawelnianą, taką samą przez cały rok, ale w dalszym ciągu trzymają się jeszcze wszyscy spodni, kamizelki, bluzek, zarzutek i cięższych palt. Najbardziej częścią ubierania się kobiet, to nogi. W zimie szczególnie narażone przez cały rok cienkich jedwabnych pończoch.

Kobiety nie zdają sobie nawet sprawy ile z nich wskutek tej mody marnuje się, zapada na zdrowiu i umiera przedwcześnie. Dla tego też powinny przynajmniej nosić wysokie śniegowce na zimę, dłuższe płaszczki i cieplesze pończochy jeżeli to możliwe.

Ubieranie Się Stosownie Do Pogody.

Cała tajemnica ochrony i ubierania ciała leży w takim ubraniu, które utrzymuje ciało w normalnej temperaturze. — Gdy raz kto osiągnął ten cel — wówczas odczuwa się wygodę i nie obawia się że zmarznie lub zaziębi się.

W ostatnich latach zmiana, jaka zaszła w ubieraniu się kobiet była ważnym czynni-

Katherine Hepburn, artystka filmowa, w oryginalnym płaszczu z białego materiału, z szerokimi ramiennymi i rzędem wielkich guzików od szyi do dołu.

kiem w polepszeniu ich zdrowia. Kobieta dziś mówiąc ogólnie jest zdrowsza i silniejsza, niż były jej matki i babki pół wieku temu. Można by nawet powiedzieć, że nowoczesna dziewczyna, czy kobieta nosi obecnie mniej odzieży na sobie niż jej babka, gdy się kładła w wieczerę do snu.

Wiele jednak jeszcze jest kobiet bardzo skłonnych do zaniebawiania się i do innych tego rodzaju dolegliwości. Większość tych chorobliwych ataków należy przypisać temu faktowi,

że za wiele kobiet nie nosi gumowego obuwia (rubbers). A następnie gdy zamoczą swe nogi, nie starają się o osuszenie swych stóp i zdęcia pończoch.

Moda w ubieraniu się mężczyzny nie ulega zmianie i można powiedzieć ogólnie, że mężczyzna ubiera się dziś prawie tak samo, jak i jego dziadek. Co prawda niektóre rodzaje bielizny już należą do przeszłości i większość — dzisiejszych młodzieńców i dorosłych mężczyzn nosi różnego rodzaju bieleżną bawelnianą, taką samą przez cały rok, ale w dalszym ciągu trzymają się jeszcze wszyscy spodni, kamizelki, bluzek, zarzutek i cięższych palt. Najbardziej częścią ubierania się kobiet, to nogi. W zimie szczególnie narażone przez cały rok cienkich jedwabnych pończoch.

Kobiety nie zdają sobie nawet sprawy ile z nich wskutek tej mody marnuje się, zapada na zdrowiu i umiera przedwcześnie. Dla tego też powinny przynajmniej nosić wysokie śniegowce na zimę, dłuższe płaszczki i cieplesze pończochy jeżeli to możliwe.

Kolor "Eleanor-Blue" Na Cześć Pani Prezydentowej.

Panie, które wyruszyły do Washingtonu, aby wziąć udział w inauguracji Prezydenta Roosevelta, na cześć nowej pierwszej damy kraju, starały się przygotować suknie w specjalnym nowym niebieskim odcieniu, nazwanym na cześć pani Franklinowej Delano Roosevelt "Eleanor-Blue". — Pierwsza Dama Michigana pani Comstock, żona gubernatora również miała niebieską suknię.

Nowa prezydentowa, jak niektórzy twierdzą jest osobą bardzo miłą i prostą w obyczaju, nie robiącą niepotrzebnych ceremonii. Jak podaje korespondentka z New Yorku, dzień pani Rooseveltowej po 4-tym marca będzie następujący: Od godziny siódmej rano jechała konna. Wysłano już nawet do Washingtonu ze stajen Rooseveltów z Hyde Park, dwa konie "Dot" i "Patches." Śniadanie o 8-cy. Po śniadaniu konferencja z gospodynią, panią Nesbit i ułożenie menu o-biadowego i śniadaniowego. Później do godziny 1-szej pani Roosevelt będzie pracować ze swą sekretarką, panną Malwiną Thompson. Śniadanie o 1-ej. Trzy razy na tydzień będą zapraszani goście. Prezydentowa musi podejmować żony senatorów, dyplomatów i urzędników. Raz na tydzień pani Prezydentowa będzie miała konferencję z prasą. O polityce nie będzie się mówiło na tych konferencjach. O godzinie 11:30 oficjalny dzień będzie się kończył.

TO I OWO.

Pomimo, że jest to sezon koloru niebieskiego, nie należy zapominać, że kolory i odcienie brązowego są także w dobrym tonie.

Jeśli nowa sztyfona sukienka marszczy się w pasie tak, jakgdyby była za ciasna nie należy się tem martwić. Efekt ten jest celowo robiony niewidocznym prawie ściąganiem.

Pani Rooseveltowej garderoba składa się z sukien w różnych odcieniach niebieskiego. Jej córka, pani Dall, sprawiła sobie także kilka kostiumów niebieskich. A więc niebieski kolor będzie oficjalnym kolorem tego sezonu, tembardziej, że i Paryż dał swą na to aprobatę.

Kilka firm paryskich używa ozdób złotowych.

Do sukni wieczorowej można sprawić sobie malutkie bolero z organdyni z bardzo dużymi rękawami.

Z przechowywaniem igieł i szpilek zawsze ma każda z pań kłopot, ponieważ niema ich pod ręką, gdy są najpotrzebniejsze; aby temu zapobiec, należy mieć dwa szpilki szklane, lub dwie buteleczki, jedną na igły, drugą na szpilki. Tam odkładając wszystkie niepotrzebne narzędzia, a gdy są potrzebne, nie latwiejzego jak wysypać na dłoń i wybrać odpowiednią.

RADY KUCHENNE.

Gryskowe pączki.

Ugotować gryskę na gęsto. Do ostudzonego wbić jajko, dodać łyżkę masła, soli i cukru, oraz garść tartej bułki, wyrobić na ciasto, rozwałkować, wykrawać okrągłe krążki, nakładać konfiturę, przykryć drugim, zacisnąć brzegi i smażyć w mieszanym tłuszczu, potem posypać je cukrem.

Zrazy po wiejsku.

Miękkie mięso wołowe pokrajać w cienkie plastry, zbić, posolić i popieprzyć do smaku i ułożyć w rondlu, przekładając cienkimi plasterkami słoniny i listkami bobkowymi. — Podlać małą ilością wody i dusić na wolnym ogniu, aż mięso będzie miękkie, a wtedy wysypać tartego chleba razowego, by sos był gęsty. Ze zrazami tymi podaje się zwykłe placki kartoflane.

Zupa z karpia.

Wziąć jedną marchew, parę cebul, parę lodyg selerowych, nieco pietruszki i wszystkie te jarzyny posiekać drobno; dodać jeden listek bobkowy, kilka ziarenek calego pieprzu i soli do smaku, zalać to wszystko zimną wodą i gotować, aż wszystkie jarzyny będą zupełnie miękkie, a wtedy przecedzić przez sitko i zalać tym smakiem główę i inne odpadki od ryby i gotować godzinę. Przed podaniem zasmażać nieco maki z masłem i zaprawić tem przecedzoną zupę, poczem podać na stół z krakanami kluseczkami.

Przy powyższym przepisie rozumie się, że ryba ma być przyrządzona i podana osobno. Jeżeli się chce mieć rybę gotowaną, to wtedy ją do zupy na 20 minut przed podaniem.

RADY PRAKTYCZNE.

Butelki z białego szkła, w których pozostał na ściankach osad z płynów w nich trzymanych, szczególnie z octu przestarzałego, czyści się sposobem, że daje się do butelki łyżeczkę lub dwie ziarenka ryżu, napełnia się do połowy gorącą mydlną w proszku lub płatków i zatkawszy, potrząsa się silnie butelką.

Cebule aby usunąć z niej smak i odcień osty, należy w całości na chwilę włożyć w gorącą wodę i zaraz potem w zimną, poczem obrać ją z łupinki i krajać wedle potrzeby.

Człowiek zginie gdy się zatka obydwoma rękami na chwilę uszy i nos w ten sposób, duże palce włożyć w ucho, a innymi nos przycisnąć i zaraz potem wypić pół szklanki wody, podanej przez drugą osobę.

Jeżeli w naczyniu pozostał na dnie przywarły osad z gotowanej w niem potrawy, albo lekko się przypaliło, posypać na to miejsce nieco sody do picia i pozostawić przez kilka minut, poczem można łatwo na czynie wyczyścić.

Suknia z ciemno-czerwonej krepy, z oryginalnymi falbankami pod ramiionami, odpowiednia dla wysokiej, szczupłej dziewczyny.

DR. ADAM BŁASZCZYŃSKI
LECZY SKUTECZNIE WSZELKIE CHOROBY NÓG
1200 N. ASHLAND AVE. Na 3 Piętrze - Pokój 308 TEL. BRUNSWICK 7209
Godziny od 2-5 i 7-9 wieczór. W środy wieczorem i święta zamknięte.
Telefon rezydencji Humboldt 5931.

SKROMNA I NADZWYKLAJ EFEKTOWNA.

Anne Adams Modelko 2525.

Zamówić można tylko w wielkościach 14, 16, 18, 20, 32, 34, 36, 38, 40. Na wielkość 16 potrzeba 3 1/2 jarda 39 calowej materji i 3/4 jarda kontrastowej materji na szarfę.

Prosimy przysłać PIĘTNAŚCIE CENTÓW (15c) wraz z kuponem na którym należy wyraźnie wypisać imię i nazwisko, adres, numer fasonu i wielkość.

Zamówienia przysłać na adres: Dziennik Chicagoski, 1455 W. Division St., Chicago, Ill.

KATALOG MOD, przedstawiający najnowsze fasony popołudniowych, sportowych i domowych sukien, damskiej bielizny, kosztują tylko PIĘTNAŚCIE CENTÓW. Katalog wraz z jednym modelem DWADZIEŚCIA PIĘĆ CENTÓW.

Wszelkie w Dzienniku Chicagoskim podane modelka rozsyłamy na żądanie za nadesłaniem 15 centów w srebrze lub znaczkach pocztowych i wypełnieniem poniższego kuponu:

PROSZĘ O NADESŁANIE MODELKA

Nr.....

Wielkość

Imię i Nazwisko

Adres

Miasto

Stan

Trzy Łódzie.

Trzy białe łódzie płyną Umartych wód głębina Gdzieś w nieprzejrzanej mgie.

Z nich pierwsza pod natemtem Z purpury—włosiem złotem Z fal krzesze skrę po skrę.

A druga zwolna, smutno Swych skrzydeł czerni pokutną Po szklistem wiecie tle.

A trzecią fala zniosła Bez żagla i bez wiosła Na wir, co w mrokach wre.

W tej pierwszej—miłość moja W tej drugiej—zemsta moja W tej trzeciej—serce me.

S. Wyrzykowski.

WIFE PRESERVERS

Wiosna idzie, a z nią nowe modele wiosennych toalet. Na ilustracji, z lewej, u góry, czarny kostium wełniany ubrany gronostajami; poniżej,

skrojony po męsku kostium z materiału tweed; w środku, czarna sukienka obiadowa z atłasu cieni i tiulu; u prawej, u góry, sukienka we wzorze

zielono-białe i zielony płaszcz; u dołu, ciemno-szary kostium z materiału tweed

PADEREWSKI

Człowiek Wielkiej Pracy i Wielkiego Serca
Geniusz Muzyczny i Twórca Państwa

napisał

Dr. Józef Orłowski

TOM TRZECI.

Rok Rządów Paderewskiego w Polsce.

XVII. PADEREWSKIEGO TRUDNOŚCI NA WEWNĄTRZ.

(Ciąg dalszy)

B. NA TERENIE SEJMOWYM.

Jednym z zadań, które Paderewski władze w kraju obejmując, na siebie przyjął, było ulegalizowanie władzy Naczelnika Państwa i zadanie to bardzo szczęśliwie przeprowadził, a to zaraz na pierwszej sesji jednomyślną uchwałą Sejmu, którego władza suwerenna w tak zwanej "Małej Konstytucji" uroczyście przytem stwierdzoną i przez Piłsudskiego uznaną została. Pocucie suwerenności podniosło odrazu koła poselskie do stopnia państwowego czynnika o wysokim autorytecie, który za czasu rządów Paderewskiego liczyć się musiał również z urzędowym autorytetem naczelnika państwa i z wyjątkowym autorytetem człowieka z najwyższych sfer kulturalnych, jakim był prezydent rady ministrów Paderewski. Nie egzorcyzmował on nieustannie posłów, nie urągał im i nie poniewierał w nich ludzkiej i polskiej godności, czego odstąpiwszy go lekkomyślnie, później się doczekali.

Ale kluby sejmowe i ich przewódcy poddając się duchowej jego mocy, pochlebiali sobie, że ze stanowiska swej suwerenności, sami już bez niego we wszystkim mogli by sobie dać radę, a nawet potrafiliby uporać się z autorytetem Naczelnika Państwa.

W przemowach więc przywódców klubowych, którzy w dyskusji nad sprawozdaniem prezydenta Rady Ministrów przyszli do głosu, nie szło im tyle o rzeczowe argumenty i wytyczne na przyszłość, ale o wykazanie pewnej wyższości suwerennej.

Nie liczyli się z tą niewątpliwą prawdą, że prawdziwy duchowy autorytet, ani urzędowej togi, ani suwerennego gestu, ani nawet pożytych wyższości nie przybiera, a gdy takiego autorytetu braknie, wzrasta ten drugi urzędowy, niestosunkowo w się i staje się zawsze mniej lub więcej samowładnym.

Przywódce klubów partyjnych nie dostrzegali, że z ewentualnym ustąpieniem Paderewskiego zejdzie z pola obrona solidarności, rzetelnej współpracy wszystkich czynników polskiego życia, które w odrodzonym parlamentaryzmie, opartem o głębokie poczucie obowiązków, winno było szukać dróg do swego rozwoju.

Paderewski najdosadniej określił stosunek rządu do Sejmu, gdy przemawiając jako prezydent Rady Ministrów powiedział o sobie: "Sługa Ojczyzny, wam wszystkim wierny, jestem wolnej Polski obywatelem."

Trudno, zaiste, o piękniejsze, wznioślejsze określenie obowiązku narodowej służby, tego braterstwa rzetelnej współpracy, tej troski o wszystkich, tego autorytetu z czystej miłości Ojczyzny.

To, co Paderewskiego w tym stopniu zespoliło z idealami Stanów Zjednoczonych, że go Amerykanie jakby za swego uznawali i pokochali, nie zdobyło mu u swoich ani nawet zrozumienia jego usiłowań, o których się wyraził w tych skromnych i wzruszających słowach: "Przyszedłem do Was pracować dla Ojczyzny. Pracowałem już wiele, pracować chcę i mogę, ale na warunkach na jakich kraj tego wymaga."

Posłuchajmy, co na to powiedzieli przedstawiciele największych klubów i ugrupowań sejmowych.

Najpierw przemawiał oświadczenie sympatyczny, niezmiernie pracowity i w wypełnianiu obowiązków sumienny poseł, Marjan Seyda, przedstawiciel Narodowej Demokracji, czyli obozu "Wschepcholski", który to obóz jak w jednym z poprzednich rozdziałów zaznaczyliśmy, podjął na długo przed wojną swą działalność dla zespolenia zaborów w drodze nieustannej pracy obywatelskiej na wewnątrz.

Obóz ten powinien był do pierwszego Sejmu odrodzonej Polski wnieść zdolność i roztropne metody łączenia sił, zwłaszcza, że wybory przez Paderewskiego przeprowadzone dały mu w Sejmie zryw 150 posłów. Tego najważniejszego swego zadania Narodowa Demokracja nie spełniła i taktyką swoją dopuściła do utworzenia w Sejmie specjalnych formacji kilku swych odcieni, ich nieroztropną rywalizację i bardzo nieszczęśliwą, niekonieczną się próbę sił na prawicy sejmowej. Znacznie więcej spójności, zespolenia się i jednolitości frontu przedstawiała lewica Sejmowa, wśród której Polska Partja Socjalistyczna miała najwyraźniejszą barwę i odznaczała się energią, karnością, lojalnością wobec swoich i konsekwencją w przeprowadzeniu swej akcji.

Ponieważ główny kierunek lewicy spoczywał w ręku propagatorów walki klasowej, a prawica nie była jednolitą i niezbędną dla odbudowy państwa organizacyjną, więcej konserwatywną siłą zbiorową nie przedstawiała. — Paderewski miał przez to zadanie wysoce utrudnione, albowiem z natury rzeczy w tych warunkach naczelnik państwa z bardzo skromnym zakresem władzy, miał w gruncie rzeczy rolę bardzo wpływową, mogąc przez przesuwanie i zestawianie poszczególnych grup sejmowych w wysokim stopniu krępować swego suwerena czyli Sejm w ustawowej i kontrolującej jego roli.

To były początki partyjnictwa w Sejmie, tak później okrzykanego, a które było jedynie następstwem nieustannego wobec braku zorganizowanej większości zmagania się i rozgrywania szans o wpływ i władzę w Narodzie. Odpowiedzialność za wytworzenie tych warunków w wysokim stopniu obciążała Narodową Demokrację, a w gruncie rzeczy jej mężów kierujących, którzy starali się i zabiegali o swe wpływy na zewnątrz, a na wewnątrz doprowadzali do usunięcia się z pod ich bezpośredniego kierunku 75 posłów, czyli połowy sił, zdobytych przy wyborach.

Bardzo więc piękne sentencje w mowie ich rzecznika Pana Marjana Seydy o administracyjno-organizacyjnych problemach "miały tylko teoretyczne znaczenie." Lepiej niewątpliwie byłoby, gdyby podniósł — gdyż najlepiej o tem wiedział, — co Paderewski, jako Prezydent Rady Ministrów i Minister Spraw Zagranicznych w zakresie suwerenności Polski i jej granic działał, a przytem na polu akcji ratunkowej i zagospodarowania

zniszczonych ziem polskich uczynił, jak wiele dla duchowego zespolenia trzech zaborów dokonał, do jakiej wyższości Polskę wobec całego świata podniósł.

Paderewskiemu nie wypadło tego omawiać, a nie można było spodziewać się, ażeby od zakonspirowanych pod jego bokiem wypłynęło coś więcej jak insynuacje i pokątne intrygi. Marjan Seyda nie mógł nie wiedzieć, że już zarysowywała się coraz silniej podziemna walka, aby przez złamanie autorytetu Paderewskiego zniszczyć wytyczną narodowego dobra w pracy parlamentarnej, w pracy społecznej i w pracy rozwojowej, otwierając pole rozmaitym pretensjom rządzenia bez gruntownej znajomości rzeczy i bez zrozumienia wewnętrznych jak i zewnętrznych stosunków.

Po przedstawicielu Narodowej Demokracji zabrał głos człowiek lewicy, Daszyński, i chociaż wziął sobie za cel zwalczanie Paderewskiego, zaraz w pierwszym ustępie swej mowy odsłonił tajemnicę wszystkich niedomagań jego rządów, stwierdzając, że "Sejm zebrał się w czasie, gdy sroga zima zaostriżyła wszystkie bóle i zatrula wszystkie stosunki, a trwająca wojna, która przed dwoma miesiącami wyciągała z biednej Kasy Rzeczypospolitej miesięcznie pół miljarda marek ówczesnych, doprowadziła do podwyżki tego wydatku do jednego miljarda dwieście milionów miesięcznie, z perspektywą dalszej podwyżki do dwu miliardów miesięcznie." Zaznaczenie tego faktu przez przeciwnika politycznego wykazuje w całej pełni trudności niemal nie do pokonania, które Paderewski, mimo wszystko, zwycięsko i z najlepszą wolą pokonywał.

Wszakże mówił w dalszym ciągu Daszyński:

"Mamy w nim przed sobą wielkiego obywatela, bezspornie człowieka niepowądzanej miary, człowieka wielkiego serca, człowieka nie partii, człowieka gotowego do służby Polsce i polskiej sprawie do ostatniej kropli krwi, człowieka, który rzucił cały dotychczasowy tryb życia, ażeby spróbować służyć tak, jak służyć było koniecznością wojenną. Nie zapomnę mu nigdy, że kiedy jechał do Polski, otoczony nadziejami naszych wrogów klasowych i politycznych, nie dał się użyć za narzędzie intryg politycznych. Wśród wrzasków przeciw rządowi ludowemu on nie uczestniczył w tych wrzaskach i złorzeczeniach; on sam zachował nietykło miarę, ale powiedział, zachował rozumny głos sumienia człowieka i pierwsze jego odezwanie się na ziemi polskiej, a potem na ziemi Królestwa Polskiego, było serdecznym pozdrowieniem robotnika i chłopca polskiego jako go-podarczy tej ziemi. Kiedy zbiegłem okoliczności wydawać się mogło, że imię późniejszego prezydenta ministrów może być sztandarem politycznej awantury, na której czele stał książę Eucharyst Sapieha, która się skończyła znaną farszą z 5-go stycznia, p. Prezydent nie wahał się wyciągnąć konsekwencji tak daleko posuniętych, że z tym człowiekiem, przeciw któremu zwrócona była broń skrytobójcza, zawarł przymierze dla wspólnej pracy i wspólnej służby. Paderewski podał szczerze rękę Piłsudskiemu. I nie można i nie ma się prawa podejrzewać, jakoby do dnia dzisiejszego paktu w tej służbie dla Polski nie dotrzymał. Dawał Polsce chleb, gdy tylko można go było sprowadzić; dawał Polsce żywność i dawał Polsce co miał na spróbowanie; — rzadził nie można."

Ale wobec nieuniknionej i przez samego Daszyńskiego uznanej konieczności uczestniczenia prezydenta rządu i ministra spraw zagranicznych w Konferencji pokojowej w Wersalu, rozstrzygającej o przyszłych losach Polski, wyciągnął Daszyński przeciw Paderewskiemu zarzuty z tytułu jego nieobecności w tymże czasie w kraju, wołając z emfazą, że "przez depesze i przez kurjerów krajem 30 milionowym, krajem, w którym trzeba było trzymać rękę na pulsie, krajem, który trzeba było trzymać na wodzy — rządził nie można."

Nie powiedział jednak Daszyński, że Polska miała przeciw w osobie serdecznego ducha naczelnika państwa i zarazem osobistego jego wówczas przyjaciela, p. Stanisława Wojciechowskiego, ministra spraw wewnętrznych, który skutkiem zabiegów Paderewskiego co miesiąc regularnie znaczną otrzymując pomoc na odżywianie kraju i na zaopatrzenie armji, miał pełną możność i bez telegramów i kurjerów klęskę głodowej i niebezpiecznej ostryj zimy i wojny skutecznie przeciwdziałał, — zwłaszcza, gdyby był uzyskał także u samego Daszyńskiego w tem pomoc przez zaprzestanie kampanji strajkowej.

Ale poseł Daszyński jeszcze jedno poza tem przytoczył mowoli usprawiedliwienie pewnych niedomagań całkiem naturalnych młodego państwa. Oto wskazał on w otwartych słowach, rujnującą, nieroztropną gospodarkę finansową ministra Skarbu Leona Bilińskiego, którego w skład rządu wbrew przedstawieniom i ostrzeżeniom Paderewskiego Piłsudski powołał, wprowadzając, jak słusznie w mowie swej uskarżał się Seyda "przez tego sedziwego austrofila politykę niemiecką do spraw finansowych kraju."

Posel Daszyński załamał się wreszcie w atakach swoich na rządy Paderewskiego, wystąpiwszy przeciw jego polityce zagranicznej i przedstawiając fantastyczne obrazy nowych wytycznych na północnym-wschodzie Europy, o których nie godziło się nawet myśleć, opierając politykę i przyszłość kraju na przymierzu z Aljantami.

Osiabł przytem Daszyński wrażenie swych wywodów, poważnie zakrojonych, gdy wziął się w końcu do powtarzania potocznych plotek i złośliwości, jakie śladem młuch w dniu skwarnym nie oszczędzają osobistości nawet najczcowniejszych.

Czuli jednak wszyscy w izbie sejmowej, że ta mowa Daszyńskiego była w gruncie rzeczy mową kandydacką do spuszcziny po Paderewskim, która upragnionego wrażenia nie odniosła.

Wincenty Witos, wódz chłopskiego Piasta, zabierając głos po Daszyńskim, wypowiedział również mowę kandydacką, i on wierzył, że pora na niego przyszła, że doprowadzając do urzędywistnienia głośno upominanie się chłopów o podział ziemi, zespoli ich wszystkich pod swoją wodzą i zapisze się w historii jako prawdziwy król chłopków.

Ale Piłsudski chociaż wojennymi swymi przedsięwzięciami nieustannie zajęty, nie spuszczał także tej sprawy z oka, gdyż przez nią starał się pozyskać dla swych zamysłów całe obywatelstwo ziemskie i sporą część sfer gospodarczych i mógł przytem w podjazdach swych przeciw Narodowemu Demokratom, zyskać bardzo wartościowy atut: a to nie oni, ale on broni wytwórczości rolnej przeciw niebezpiecznemu dla kraju radykalnym elementom.

(Ciąg dalszy nastąpi)

(Copyright: Text and Illustrations: by H. T. Beckert, Chicago, Ill.) 1932

W ZATARGU Z WATYKANEM.

Król bułgarski Borys za niedotrzymanie słowa, danego Papieżowi przed posłaniem księżniczki Janny węgelskiej, córki króla węgelskiego, został pośniętym przez Ojca św. za to, że córka, która przyszła na świat w styczniu, b. r., odrzucono w cerkwi. Król Borys przyrzekł, że wszystkie swe dzieci będzie chrzcił w Kościele Rzymsko-Katolickim i wychowywane będą według zasad Wiary św. Na rycynie widzimy parę królewską, wychodzącą ze świątyni po złożeniu ślubów małżeńskich.

WIECZORKI LITERACKIE CHŁUBA MŁODZIEŻY "OGNISKA" NA BRIGHTON PARKU.

"Młodości! uwierz w sny czyste i złote. Które nad formy przelatają stare. A masz broń pewną na świata ciemnotę. Masz we snach twoich już stworzoną wiarę".

Juliusz Słowacki. Niemal z każdym tygodniem rośnie, rozwija się i potęgaje godna naśladowania praca Kółka Literacko Dramatycznego "Ognisko" w dzielnicy Brighton Parku. A tę szlachetną pracę realizuje nikt inny, tylko nasza, polska młodzież, kochająca sztukę i piękno, skupiająca się coraz chętniej i liczniej w Kółku "Ognisko", gdzie bierze gremjalny udział w wieczorkach literackich, z zamiłowaniem korzysta z pięknych i pouczających programów. Na programy wieczorków Kółka "Ognisko" składają się interesujące, treściwe opowiadania i wykłady historii Polski, wykłady o literaturze polskiej, deklamacje pięknych wierszy, gra utworów muzycznych, śpiewy, monologi, często tańce sceniczne i klasyczne i t. p.

Wstęp na wieczorki Kółka "Ognisko" jest wolny dla wszystkich. Mogą więc z wieczorków korzystać nie tylko członkowie i członkinie Kółka, lecz także wszyscy inni, którzy kochają piękno i sztukę, pragną zapoznać się z historią Polski, z bogactwem i wartością nieocenionych skarbów piśmiennictwa polskiego, spędzić przynajmniej jeden wieczór w tygodniu krótkiej i wartościowej rozrywki.

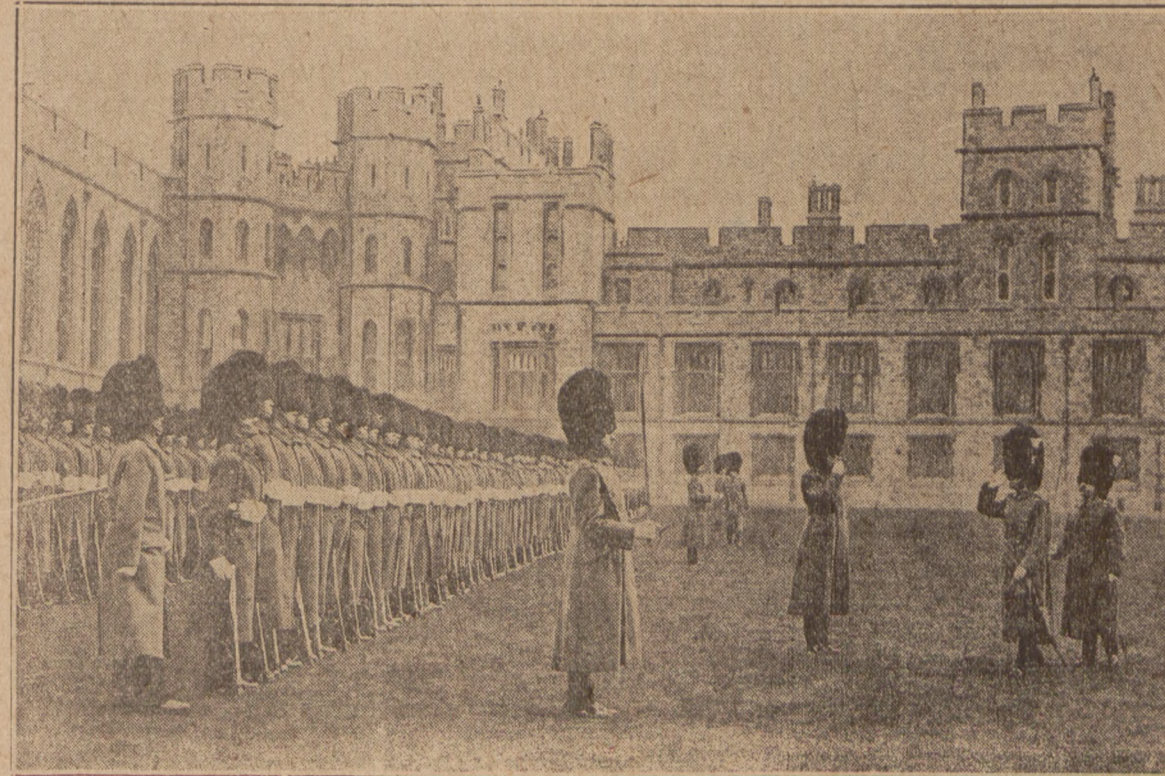
Artystycznym finałem ostatniego programu Kółka "Ognisko" była deklamacja p. Józefa S. Weislo, prezesa Kółka, a zarazem długoletniego reżysera, który wygłosił wiersz Kornela Ujejskiego "Czarny szal".

Wieczorek literacki zakończono

Młodzież "Ogniska" Wystawia Artystyczne Programy.

Do prawdziwie artystycznych

ZABAWA W WOJSKO.

Rycina przedstawia widok na dziedziniec zamku Windsor w chwili przeglądów gwardji kłeswa Walji przez angielskiego następcę tronu, księcia Walji.

NOWENNA

— DO —

Świętego Józefa

Oblubieńca Najśw. Panny Marji

10c

Do Nabycia w Administracji
DZIENNIKA CHICAGOSKIEGO
1455 W. Division Ul.

jak zwykle wspólnym śpiewem "Roty" Konopnickiej.

Dziś Wieczorek. — Wykład p. S. Skowronka z Historji Polski.

W sali ob. I. Tomaszewskiego, przy 4559 S. Richmond ul., o godz. 8:15 wieczorem, odbędzie się dziś t. j. w czwartek, dnia 16go marca, programowy wieczorek literacki Kółka "Ognisko", na którym p. Stefan Skowronek wygłosi piękny i zajmujący wykład historyczny o Polsce.

W dodatku program wypełnią inne numery, jak śpiewy, gra utworów muzycznych, deklamacje wierszy i t. d. Zarząd Kółka "Ognisko" zaprasza ser-

decznie wszystkich tak z dzielnicy Brighton Parku jak i z dzielnic sąsiednich, a każdy wyniesie z dzisiejszego wieczorku mile wspomnienia, korzyść duchową i moralną. Wstęp wolny dla wszystkich.

Ważne dla Członków i Członkin "Ogniska".

Dziś po programie nastąpi dalszy ciąg obrad nad poprawkami i przyjęciem nowej konstytucji Kółka Lit. Dram. "Ognisko". Sprawa jest bardzo ważna, dlatego wszyscy członkowie i członkinie Kółka proszeni są dziś o gremjalny udział w obradach nad konstytucją, której poświęca się treście i ostatnie czytanie.

THE TUTTS

By Crawford Young

Z Przed Czterdziestu Laty w Dzienniku Chicagskim

Czwartek, 16go marca, 1893 r.

W Berlinie ukazała się zaraza pyska i racie — na bydło...

— Wisła niedaleko Warszawy wylała wskutek zatorów lodowych. Kilka osób utonęło.

P. Czekala nie został, jak przypuszczano, indorsowany przez partję REPUBLIKANSKĄ, jako kandydat na aldermana 16tej wardy. Kandydatem tym jest p. Horn.

P. Tadeusz Wild wziął się do sprzedaży lot (Ofis ma w aptece p. Bardońskiego).

Wczoraj wieczorem znaleziono na rogu Walsh Court i So. May str. Józefa Bakse leżącego bez przytomności, twarzą do ziemi. Jakis nieznanzy morderca siekierą widocznie uderzył go w głowę tak silnie, że rozbił mu czaszkę tak, iż mózg można było widzieć dokładnie przez otwór.

New York, 15go marca. — Brytyjski parowiec Port Adelaide, który przybył dziś z Chin i Japonji, przwiózł ze Singaporem na wystawę światową zbiór dzikich zwierząt. Są między nimi trzy słonie, tygrysy, lamparty, kilka orangutanów i inne małpy.

TELEFON
BRUNSWICK 2486-2487
Dr. E. H. WARSZEWSKI
Chirurg, Lekarz i Akuszer
Od 2 do 3 po poł.; od 6 do 8 wiecz.
Ofis i Rezyd. 1238 NOBLE UL.

KUPON

DZIENNIKA CHICAGOSKIEGO
16-go MARCA, 1933

Za oznaczoną liczbę tych kuponów można otrzymać darmo książkę podaną w naszych ogłoszeniach.

SEZ YOU Answers

1. False. Longfellow. 2. True. 3. True. 4. False. 5. False. Hot Springs. 6. False. Metallic vein. 7. True. 8. True. 9. True. 10. False. Left wing.

Prosimy naszych łaskawych Czytelników i Czytelniczek, aby przy kupnie towarów oznajmiały, że czytały ogłoszenie w "Dzienniku Chicagskim."

DZIENNIK CHICAGOSKI

THE POLISH DAILY NEWS

Issued every day except Sundays and Holidays.

Wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych.

TERMS OF SUBSCRIPTION

One year \$5.00
Six months 3.00
Three months 1.75
In Chicago by mail for 1 month85
To Europe for one year 8.00
To Canada for one year 5.00
All letters shall be addressed to

PRZEDPŁATA WYNOŚI

Rocznie \$5.00
Półrocznie 3.00
Kwartalnie 1.75
W Chicago pocztą miesięcznie85
Do Europy rocznie 8.00
Do Kanady rocznie 5.00
Wszelkie listy adresować należy:

THE POLISH PUBLISHING COMPANY

1455-57 West Division Street
CHICAGO, ILL.

Telefon Brunswick 7040.

Rzeczywistość w Polityce.

Ile razy piszemy o polityce, prawie zawsze podkreślamy potrzebę liczenia się z rzeczywistością, musimy bowiem współpracować z obywatelami nie takimi, jakich chcielibyśmy mieć, ale takimi, jakie istnieją. Tę rzeczywistość nie możemy bagatelizować, bo go nikt nie bagatelizuje. Jeżeli inaczej postępować będziemy — daleko nie zajdziemy.

Onegdajsze wybory burmistrza tymczasowego stwierdziły także tymczasową harmonię a raczej dyscyplinę w obozie demokratów. Nowy przewodnik demokratów, pan P. Nash, powiedział, że alderman Corr z 17ej wardy ma być wybranym tymczasowym burmistrzem i pan Corr został nim wybrany.

To jest jedna rzeczywistość. Drugą stanowi fakt, że nasi panowie aldermani Orlikowski, Landmesser, Konkowski, Rostenkowski i Łagodny oddali swoje głosy przykładowo na rzecz kandydatury tego, którego wskazał pan Nash. To także rzeczywistość, która mówi o docenianiu przez wymienionych panów dyscypliny w partii. Gdy panowie przedstawiciele organizacji naszych będą kiedykolwiek omawiali politykę na wspólnych zebraniach, niechaj pamiętają o tej dyscyplinie. Pomoże im to obiektywnie ustosunkować się do zagadnienia.

Teraz będziemy czekali na odsłonięcie rzeczywistości w Springfield, gdzie ma się przeprowadzić ustawodawstwo, dotyczące wyborów stałego burmistrza i upoważniające burmistrza tymczasowego do wykonywania prawnych aktów. Tam mamy w legislaturze panów: Adamowskiego, Kluczyńskiego, Jeziernego i Petlaka a w senacie Kiełmińskiego i Gilmeistra. Ciekawymy już dziś, wiedzieć, jak też ci panowie głosować będą? Czy również będą mieli zrozumienie dla dyscypliny partyjnej, czy też inaczej będą pojmowali politykę. Zachowanie się ich także będzie pouczające dla naszych panów nie-polityków, którzy z urzędu swego i znaczenia uważają się za dość doświadczonych w polityce, żeby decydować o linii w polityce.

Ale wracajmy do rzeczywistości w Chicago.

Onegdajsze wybory burmistrza tymczasowego były niespodzianką do pewnego stopnia. Sforował je alderman Clark, który dowodził, że Rada Miejska musi być oficjalnie poinformowaną o opróżnionym stanowisku burmistrza w ciągu dziesięciu dni od śmierci zmarłego burmistrza. Wywody aldermana Clarka były pozornie tak słuszne, że nie bardzo chciano się im sprzeciwić, tem bardziej, że sam pan alderman Clark pospół z innymi kolegami zwołał nadzwyczajne posiedzenie Rady na wtorek, gdyż we wtorek właśnie upływał dziesiąty dzień od śmierci burmistrza Cermaka.

Ale pan Clark sam chciał być wybranym burmistrzem tymczasowym, a ponieważ kandydaturę jego sprzeciwił się nowy dyktator demokratów, pan Nash, więc pan Nash polecił wybrać aldermana Corra.

Wydarzenia wtorkowe są tem znamienniejsze, że stanęły w poprzek opinii prawnej rzecznika miejskiego p. Sextona. Pan ten dowodził, że Rada Miejska nie może wybrać nawet tymczasowego następcy burmistrza bez uchwalenia przez legislaturę odpowiedniego prawa, tymczasem pan Clark z przyjaciółmi był odmiennego zdania. Mogłoby być zdawać, że nawet sami demokrati z panem Nashem na czele zignorowali opinię pana Sextona, skoro wybrali aldermana Corra, byłby to jednak sąd mylny. Pan Nash chciał paraliżować ruchy pana Clarka i sparaliżował.

Obecnie mówi się, że alderman Corr został obrany tylko dla względów strategicznych, mianowicie dla zadośćuczynienia wywodom aldermana Clarka i dla wygrania na czasie. Mają bowiem nastąpić nowe wybory burmistrza tymczasowego, jak tylko legislatura uchwali potrzebne ustawodawstwo, a wtedy dzisiejszy wybraniec Rady alderman Corr ma podobno ustąpić, żeby zrobić miejsce dla innego wybrańca pana Nasha.

Cała zatem uwaga polityków jest, teraz skoncentrowana na legislaturze, gdzie dojdzie do potyczek między prawnymi demokratami z panem Nashem na czele, a zastępcami pana M. Iggo, którego podejrzewają już dziś o zamiary zostania burmistrzem miasta Chicago.

Profesorski Atak na Jareckiego.

Jeden z panów profesorów uniwersytetu Chicagoskiego, mianowicie prof. Kenneth C. Sears, zadał sobie trud „podglądania” sędziego Jareckiego od grudnia 1930 roku. W rezultacie pan profesor wystąpił teraz z atakiem na sędziego, zarzucając kompletne niedopisanie ze strony komisarzy elekcyjnych zapewnienia uczciwych wyborów w Chicago, a samego sędziego nazwał pozbawionym kwalifikacji do zostania sędzią federalnym.

Ta ostatnia uwaga niewątpliwie objaśnia wszystko i jest tem przysłowiowym szydem, które wyłazi z worka.

Sędzia Jarecki jest poważnie brany w rachubę jako kandydat na sędziego federalnego, więc trzeba powiedzieć teraz, że nie jest zdolny nim zostać.

Atak profesorski jest wielce znamienny na tle wszystkiego, co do tej pory napisano o Jareckim w całym kraju.

Publiczną tajemnicą było i jest, że sędzia Jarecki nie cieszył się względami partyjników ani w obozie demokratów ani wśród republikanów, gdyż nie pozwolił sobie powodować i wysługiwać się komukolwiek w wyborach. Sędzia Jarecki właśnie dbał zawsze o czystość wyborów i przez to tworzył sobie wrogów.

Gdy niedawno pisaliśmy o kandydaturze sędziego Jareckiego na sędziego federalnego i gdy zaznaczaliśmy przytem, że sami demokrati o to się starali, to zaraz dodaliśmy, że robiło się to wszystko, żeby się pozbyć sędziego Jareckiego. Obywatele chicagoscy poznali dobrze sędziego na obecnem stanowisku i politykierzy liczyli się i liczą z tem. Rozumieli, że pozbyć się Jareckiego drogą ucieczki go w wyborach jest rzeczą niemożliwą, że Jarecki może być obierany sędzią powiatowym jak długo będzie chciał, więc jedyny sposób pozbycia się niewygodnego sędziego był postarać się dla niego o sędziostwo federalne.

Pan profesor z tem się jednak nie liczy. On myśli o jednym, mianowicie jakby wyrzucić Jareckiego i dlatego robi atak.

Ostatni Żart Politykierów.

Na tle obśadzania urzędu burmistrza i obejmowania kierownictwa w partii, rozlega się ustawienie wolanie zachowania tej samej linii politycznej, jaką nakreślił i według jakiej postępowal zmarły burmistrz Cermak. Ze szczególnym więc naciskiem podkreśla się potrzebę przestrzegania zasad oszczędności, starania się o wypłatę zaległych pensyj urzędnikom a nade wszystko nauczycielom.

Pięknie to ze strony panów politykierów, ale czy mogą inaczej postępować? Czy wolno im zapomnieć o oszczędności, kiedy dochód z podatków ogromnie zmalał? Dziś prowadzić gospodarkę miasta nie można inaczej jak właśnie drogą oszczędności i na to nie trzeba się powoływać na nicyją ekonomję. Niechaj spróbują panowie politykierzy rządzić inaczej a zobaczą niebawem, jak daleko zaszli. Zresztą praktyczny politykier wie o tem bardzo dobrze, ale musi przecież powiedzieć coś ogólnie, więc przysięga głośno, że będzie w dalszym ciągu oszczędny.

Dzisiaj nie można być innym tylko oszczędnym. I zmarły burmistrz Cermak także nie mógł zapoczątkować innej polityki. Brak pieniędzy w kasie zmuszał i zmusza do tej oszczędności. Dlatego przyrzekanie politykierów, że będą oszczędzać jest w najlepszym razie niewinnym żartem, przeznaczonym pewnie dla bawienia publiczności. Jest to parawan, za którym odbywają się mechaniki polityczne i wyciąganie z polityki wszystkiego, co się da.

Oczywiście i politykier ma sumienie. I on także występuje czasem przeciwko rozrzutności, przyczem niekiedy czyni to nawet szczerze. Ale dzieje się to wtedy tylko, gdy wydatki grożą poważnie ogłębieniem kasy, z której on, politykier, swoją zapłatę bierze. Sprzeciwia się także, gdy wydatki grożą obdarciem podatnika tak, że ten biedak nie będzie w stanie płacić na utrzymanie darmozjadów politykierskich. Wtedy politykier się gorszy, wtedy z oburzeniem wytyka rozrzutność i domaga się oszczędności, albowiem w jego interesie leży oszczędzać, żeby jemu wystarczyło, żeby nie wyschło źródło jego dochodu.

„W Warszawie w kościele św. Antoniego przy ul. Senatorskiej, zaszła wypadek nagłego zgonu, który na wszystkich obecnych wywarł nadzwyczajne wrażenie. O godzinie 9tej rano, zgłosił się do zakrystyi nieznanemu nikomu starszek, który wypowiadawszy się i przyjąwszy Komunię św., prosił kapłana o udzielenie mu Ołłow św. Gdy go pytano o powód, oświadczył, że ma przezięcie, że dziś życie zakończy. Kapłan wysłuchał dwóch Mszy św. i po sumie wychodząc z kościoła, zmazał rękę w wodzie święconej i przeżegnał się, padł nagle bez życia”. Postep. Kr. 1907.

Z CUDZEJ GRZĘDY

DZIENNIK POLSKI W DETROIT, — 27-11.

Pożycy federalne od R. F. C. dostają najłatwiej i najobficiej wielkie korporacje przemysłowe i bankowe, które namiętnie wykazywały, że nie potrafią się radzić, skoro stanęły na krawędzi bankructwa. Wskazana jest rzeczą ratować przed upadkiem wszelkie przedsięwzięcia w kraju, gdyż w przedsiębiorstwach tych zatrudnionych jest tysiące pracowników, którzy muszą mieć jakieś zarobki, aby utrzymać się przy życiu i wychowywać rodziny na pożytecznych członków społeczeństwa. Ale skoro spieszą się z ratunkiem tym wielkim, którzy z własnej winy znaleźli się w kłopotach, to o ile prędzej i wydatniej powinno się pospieszyć z pomocą tym maluczkim, którzy nie nie zawinił w doprowadzeniu do depresji. R. F. C., powinna teraz synąć już nie milijonami lecz biljonami na roboty publiczne, prowadzone na olbrzymią skalę, aby dać zatrudnienie i zarobek nieprzeliczonemu rzędom bezrobotnych. Będzie to najkrótsza i najpewniejsza droga do przywrócenia dobrobytu.

Henry Ford chęł w wyjątką kontrolę dwa banki detroickie, na wiasem mówiąc największe, to First National Bank i Guardian National Bank of Commerce. I natychmiast zaplanowała radość w kołach finansistów detroickich, którzy spodziewają się teraz, że sytuacja finansowa w Michiganie wyklaruje się szybko i byznes wróci do normalnego stanu. Ford rzucił całą swoją olbrzymią fortunę na poparcie nowo zreorganizowanych banków, równocześnie zapowiadając, że nie tylko obsadzi dyrekcję i zarządy swoimi ludźmi, lecz i nowe metody wprowadzi w bankowości. A metodą przez Forda zwaną jest, że bank ma być miejscem bezpiecznego przechowywania oszczędności, a jeśli pożyczka pieniędzy, to nie na spekulację lecz na cele produktywne. Zdrowa metoda, na którą każdy powinien się pisać.

Prasa Polska a Kupiectwo Polskie.

(Gwiazda Polarna w Stevens Point, Wis.)

Na łamach prasy polsko-amerykańskiej w całym kraju toczy się dyskusja na temat krytycznego położenia prasy polskiej w Ameryce, jej olbrzymich zasług dla sprawy polskiej, dla społeczeństwa polsko-amerykańskiego i jego instytucji, jak: kościoły, parafie, organizacje polskie, szkolnictwo, rozbudzanie wiary w swoją własną siłę w polityce amerykańskiej, usługi dla kupiectwa polskiego i zachęcanie do jego organizowania się i tak dalej.

Niemna brzdęk zasłużonego dla tych spraw i instytucji polsko-amerykańskich czynnika, dla prasy polsko-amerykańskiej, ona otwiera każdą sprawę, ona urabia opinie, rozpoznaje i prowadzi batalię, ona stoi na straży wszystkich spraw polskich, ona ich strzeże i prowadzi akcję uświadamiającą. Gdyby nie prasa polska, nie byłoby tem, czem dziś jesteśmy, nie mieliśmy tego, co dziś posiadamy.

Prasa nasza walczy i toczy nieustannie batalię o dalsze postępy, o dalsze zdobycze i posunięcia — uświadamia i prowadzi na coraz wyższe szczyty dokonań.

Lecz w tej ustawicznej walce prasa polsko-amerykańska znalazła się sama w krytycznem i niebezpiecznem położeniu. Obecny kryzys gospodarczy zagroził bardzo jej podstawom. Prowadzona w pewnych szowinistycznych nastrojach kołach tutejszego społeczeństwa akcja przeciw prasie obcojęzycznej, wraz z obecnym kryzysem, wytrącając podstawy realne z pod prasy obcojęzycznej.

Najważniejszem źródłem dochodu gazet są ogłoszenia. Gdy tych brakuje, pismo znajdujące się w niebezpiecznym położeniu, wytrącając podstawy realne z pod prasy obcojęzycznej.

„My-Boy” znajdował się u wschodnich brzegów! Jakimże więc sposobem znalazł się w tych okolicach.

Japończyk skrzywił usta, co zapewne miało znamionować uśmiech.

— Bardzo prostym — rzekł, wruszając lekko ramionami. — Tajfun zniósł na zachód, zapewne przez ciśnień między Jezu, a wyspą Urup... dziękować wam tylko należy trafowi, iż nie rozbiłicie się w tak wąskim prześlecie! Rzeczywiście szczęśliwy nader traf!

Śmiech na chwilę zaniemógł. Jego doświadczenie marynarzkie nie pozwalało mu wierzyć, by statek bez woli dowódcy i załogi mógł przebyć tę wąską, krętą i dość długą cieśninę; nie roztrząskawszy się o pierwszą lepszą skałę lub podwodny kamień, jakimś gęsto usiana jest wspomniana przez Japończyków cieśnina.

— To niemożliwe! — zakrzyknął, trzęsąc energicznie głową.

— A jednak tak było! — powtórzył suchym tonem Japończyk. — Z powodu ciemności i nawaliny nie dostrzegłście brzegów, a co do faktu przebycia cieśniny, to nie przeczę... wypadki to rzeczywiście niezwykły, podobny raczej do cudu, niż do rzeczywistości.

Kapitan otworzył usta, chcąc jeszcze przemówić, lecz Japończyk, dostrzegłszy to, dorzucił, akcentując dobitnie każde słowo. — Zresztą... wszelkie starania Pańskie celem przekonania się, gdzie się znajdujecie, nie wydadzą żadnego rezultatu i dlatego dalszą rozmowę na ten temat uważam za bezcelową. Natomiast proszę oświadczyć się wyraźnie, czy Pan, jako dowódca jachtu przyjmując nasze warunki, czy też nie? Daję Panu trzy minuty czasu do namysłu!

Pretwicz, korzystając z momentu, kiedy Smith spojrział na niego, skinął głową na znak, iż propozycję Japończyka przyjmuje.

— Przyjmuję! — rzekł kapitan, mrugnawszy porozumiewawczo ku Pretwiczowi.

Japończyk skinął obojętnie głową, jak gdyby konstatając, iż w takim razie wszystko jest w porządku i, zwróciwszy się do Ozari, począł z nią rozmawiać półgłosem. Stojący obok towarzyszy jego dorużać co chwila do rozmowy parę słów. Rozmowa stawała się miejscami bardzo gorącą. Ozari zrazu trzęsła się z uporem głową, jak gdyby sprzeciwiając się czemuś, lecz po chwili, przekonana widocznie wywodami Japończyka, uspokoiła się.

— Kochany kapitanie! — zwróciła się do Smitha. — Wola tych Panów jest, abym udała się na „My-Boy’a” i, mając rozkaz

do pism dziennych. Towarzystwo polskie żąda od gazet polskich, aby pisały o ich afarach, o ich balach, piknikach, rocznicach, uroczystościach, posiedzeniach, aby ogłaszały wybory ich urzędników i różne inne najrozmaitsze komunikaty, ale rzadko które z nich przyniosie do gazet polskie ogłoszenie. Najczęściej druki dają do jakichś pobocznych drukarni, gdzie dostaną je za parę centów taniej, ale do dziennika polskiego mają potem okropne pretensje, gdy im przysłanego komunikatu nie umieści lub odpowiednio skróci.

Organizujący się kupcy polscy, dla których organizacja prasa polska bardzo się zastużyła, występują wobec tejże prasy z dzielnymi pretensjami, że ich nie traktuje należycie, że nie pisze o ich sprawach i o ich interesach. Ale co oni sami robią dla tej prasy polskiej? Zbierają platne ogłoszenia na swoje własne godziny radiowe, wydają na te godziny setki dolarów co tydzień, a do prasy idą z pretensjami, że „pisma polskie źle traktują sprawy kupieckie”.

Jak daleko zajdziemy z takim traktowaniem prasy polskiej? Organizacje polskie, liczące bardzo towarzystwa kupcy polscy, politykierzy — wszyscy chcą usług prasy polskiej, ale nikt nie chce pospieszyć z rzeczywistą pomocą materialną, która jedynie może umożliwić jej rozwój, ulepszenie się i wprowadzanie działów, które by jeszcze wydawnictwem polskim, organizacjom, instytucjom, towarzystwom, kupcom, politykierom i tym podobnym.

Dla kupców polskich mogłoby prasa wprowadzić u siebie daleko idące ulepszenia ogłoszeniowe, inny sposób ogłaszania, wprowadzićby specjalne działy kupieckie, miałyby specjalnych do nich reporterów. Ale nie może to być działalność jednostronna. Gazeta robi swoje względem kupców powinności, gdy kupcy zrobią co do nich należy wobec prasy polskiej. Gazeta każda pod względem byznesowym jest przedsiębiorstwem handlowem, jak każde inne przedsiębiorstwo społeczne, ideowym i moralnym stoi gazeta ponad wszystkie inne przedsiębiorstwa przez swoją misję społeczną i oświatową, która jednak musi mieć pod sobą podstawę materialną, aby te misję skutecznie spełniać.

Prawdę tę muszą zrozumieć polskie organizacje, instytucje, towarzystwa, polscy kupcy i politykierzy, i muszą wszyscy wykonywać swą powinność wobec tej prasy, aby nie upadła, ale rozwijała się nadal i rosła, a wtenczas będzie można pomyśleć o spotęgowaniu ob-

Prasa polska walczy i toczy nieustannie batalię o dalsze postępy, o dalsze zdobycze i posunięcia — uświadamia i prowadzi na coraz wyższe szczyty dokonań.

„My-Boy” znajdował się u wschodnich brzegów! Jakimże więc sposobem znalazł się w tych okolicach.

Japończyk skrzywił usta, co zapewne miało znamionować uśmiech.

— Bardzo prostym — rzekł, wruszając lekko ramionami. — Tajfun zniósł na zachód, zapewne przez ciśnień między Jezu, a wyspą Urup... dziękować wam tylko należy trafowi, iż nie rozbiłicie się w tak wąskim prześlecie! Rzeczywiście szczęśliwy nader traf!

Śmiech na chwilę zaniemógł. Jego doświadczenie marynarzkie nie pozwalało mu wierzyć, by statek bez woli dowódcy i załogi mógł przebyć tę wąską, krętą i dość długą cieśninę; nie roztrząskawszy się o pierwszą lepszą skałę lub podwodny kamień, jakimś gęsto usiana jest wspomniana przez Japończyków cieśnina.

— To niemożliwe! — zakrzyknął, trzęsąc energicznie głową.

— A jednak tak było! — powtórzył suchym tonem Japończyk. — Z powodu ciemności i nawaliny nie dostrzegłście brzegów, a co do faktu przebycia cieśniny, to nie przeczę... wypadki to rzeczywiście niezwykły, podobny raczej do cudu, niż do rzeczywistości.

Kapitan otworzył usta, chcąc jeszcze przemówić, lecz Japończyk, dostrzegłszy to, dorzucił, akcentując dobitnie każde słowo. — Zresztą... wszelkie starania Pańskie celem przekonania się, gdzie się znajdujecie, nie wydadzą żadnego rezultatu i dlatego dalszą rozmowę na ten temat uważam za bezcelową. Natomiast proszę oświadczyć się wyraźnie, czy Pan, jako dowódca jachtu przyjmując nasze warunki, czy też nie? Daję Panu trzy minuty czasu do namysłu!

Pretwicz, korzystając z momentu, kiedy Smith spojrział na niego, skinął głową na znak, iż propozycję Japończyka przyjmuje.

— Przyjmuję! — rzekł kapitan, mrugnawszy porozumiewawczo ku Pretwiczowi.

Japończyk skinął obojętnie głową, jak gdyby konstatając, iż w takim razie wszystko jest w porządku i, zwróciwszy się do Ozari, począł z nią rozmawiać półgłosem. Stojący obok towarzyszy jego dorużać co chwila do rozmowy parę słów. Rozmowa stawała się miejscami bardzo gorącą. Ozari zrazu trzęsła się z uporem głową, jak gdyby sprzeciwiając się czemuś, lecz po chwili, przekonana widocznie wywodami Japończyka, uspokoiła się.

— Kochany kapitanie! — zwróciła się do Smitha. — Wola tych Panów jest, abym udała się na „My-Boy’a” i, mając rozkaz

HUMOR „MUCHY WARSZAWSKIEJ”

TO I OWO

Raz w życiu miałem noć przemłą, bo kiedy spałem cała siła, to mi się we śnie tak marzyło, że Niemców niema i nie było... Bez filozofii ich, nauki, bez wynalazków różnych sztuk, świat jakoś nie odezwiał ludzi, natomiast jakie było błogo, gdy wszystko szło pokójem, gdy nikt się nie bał i nikogo. Ustąpiły polityczne granady, intrzygi, igrzastwa chwiejnej bandy i skutki misiewej propagandy, a plenię ludzkiej siły, jak być powinno i przystało, ku dobru swemu kierowało. Nie było pogotowia wojny, kraj jakby bowiem był spokojny, że mu nie przewa pracy znojnę i że nie grozi mu zagłada, bo znikła twórczość wojny, która prowadziła do wojny. Nie szły w budzie państw miliony na cele walki i obrony, gdy będzie pokój zakłócony i gdy napadną Teutoni, a zato wiele szło pieniędzy, by rośli w kraju ludzie teddy i by nie było wśród nich nędzy... Ach, w takiej marzeń atmosferze to nie, kiedy na łóżku leża, a wtem się budzę, oczy szerzę i znowu mnie cholera bierze, gdy wstanie i czytam w Kurjerze o Hindenburgu i Hitlerze!

Jak twierdził ludź, u nas cała Rzeczpospolita potaniała — wszystkie jest tańsze dziś: beznalca; produkty wszelkie i potrawy, spirytus, słodzik i sielawy, a nawet tyłot z ród i trawy. Staniły też wynagrodzenia za pracę, która się ocenia według własnego przywidzenia. Jest tylko dziwina jedna sztuka — przyczynę jej się w głowie szuka — że podrożała nam nauka. W uczelniach wyższych dzieł, które się wnoszą na dwie raty, są znacznie wyższe, jak przed laty. Wiedzenie w sprawie naukowej za prowadzone system nowy do nabliżania ludzi głowy, ów system sanacyjnej miarki, który jest droższy, jak był stary... Radosne to twórczości dany! Czy jednak przy tym nowym darze podwyższ profesorom gaże, to czas nabliższy nam polska. Bo jednak trzeba by zachodu, by profesorzy tego grodu nie marli przy swych pensjach z głodu.

Kanały na Marsie.

Zrobiła się cała farsa
Wókol tych kanałów z Marsa:
Czy istniały te kanały?
Czy to tylko są kanały?
Zastanawiał się świat cały
Czas nienalcy.

Astronomi — mądre chłopcy —
Patrzyły w swe teleskopy,
Sprawdzały, głowami chwiały
I ciągle dyskutowały...
Jeden przysięgał na mame,
Że dostrzegł nawet tamę,
Imy znowu kłół się na Muzy,
Że zobaczył nawet słuzy,
Jeszcze inny już się łudzi,
Że dostrzeżga bodaj... ludzi!...
Tymczasem, gdy zbudowano
Teleskop wielkży — ujrzano,
Że kanałów żadnych niema!...
I — skoczyły się problema...
Deprawdy, całkiem, jak w farsie
Z kanaanami na tym Marsie!

CZYTAJCIE
DZIENNIK CHICAGOSKI.Wacław
Niezabitowski

Huragan od Wschodu

POWIEŚĆ

(Ciąg dalszy)

W zakończeniu Ozari oznajmiła, iż przemysłnicy upoważnili ją do oświadczenia, że w razie przyjęcia podanych przez nich warunków ani jeden włos nie spadnie z głów podróżnych i majątek ich, znajdujący się na „My-Boy-u” nie dozna najmniejszego uszczerbku. Gdyby jednak podróżni nie chcieli się zgodzić na owe warunki, to przemysłnicy postąpią z nimi według swego uznania, nie reżąc nawet za ich życie.

Przez cały czas rozmowy Ozari starszy z Japończyków kiwał przytykając głową, zwłaszcza w tych miejscach, gdy japońska akcentowała konieczność przyjęcia warunków bandy. Z zachowania się jego wynikało, że język angielski nie jest mu zupełnie obcym.

Pretwicz przyjrzał mu się teraz dokładnie. Nie, nie pomylił się wówczas, gdy wziął go za znanego sobie z widzenia wojskowego. Tak... bezwzględnie nie mylił się! Przypomina sobie teraz wybornie tę skupioną w sobie, nieco do sepej podobną, twarz jego. Widział ją na paradzie wojskowej w dniu imienin Mikada. Naturalnie, nieco inaczej wyglądał wówczas w swym czarnym, subo złotym galonami szamocowanym mundurze i w kępi z czerwono-białym pórpuszem, niż w tej ceratowej kurtce, przepasanej zwykłym rzemieńnym pasem, u którego wisi futerał rewolweru! Ale to jest ten sam oficer z Placu Broni w Tokio.

Upewniwszy się w tem, Pretwicz zrozumiał, iż ślepy traf postawił go w obliczu jednej z największych bodaj tajemnic, jakie kiedykolwiek miały miejsce w kraju Wschodzącego Słońca. Pojął on również i to, że w razie odkrycia jego prawdziwego nazwiska ci dwaj pseudo-przemysłnicy bez chwili wahania skończyliby z nim odrazu. Naturalnie, unicestwiając go, musieliby równocześnie unicestwić również i wszystkich pasażerów „My-Boy’a” wraz z jego załogą, lecz był pewnym, że Japończycy nie cofnęliby się przed tym okrutnym krokiem. Niedarmo Macraedy, zaznajamiasz go w „Klubie Dyplomatów” z charakterem ludzi Wschodu, a zwłaszcza synów kraju „Wschodzącego Słońca”, określał ich mianem najbardziej bezwzględnych na świecie istot. Nie ulega najmniejszej przeto wątpliwości, że w razie

potrzeby „przemysłnicy” wymordują wszystkich na „My-Boy-u”, zaś sam statek zatopią, zacieraając temsamem wszelkie ślady jak podróży, jak i jachtu.

— Pójdzcie to wszystko na karb tajfunu i już nikt na świecie nie ujrzy ni nas, ni też „My-Boy’a”! — zakonkludował w myśli i postanowił wywieźć w pole chytłych Japończyków.

Rzekł przeto najbardziej obojętnym, na jaki się mógł zdobyć tonem, iż przyjmując wszelkie warunki, jakie przed chwilą szanowni gentelmani zakomunikowali i jemu i kapitanowi za pośrednictwem miss Ozari, prosi tylko, aby odwieziono go jak najprędzej do Jokohamy, gdyż czekają tam nań pilne handlowe sprawy, co do załatwienia których, ze względu na to, że wycieczka do Sendai miała potrwać tylko dwa dni, nie zostawił żadnych dyspozycji. Jest również zgóry przekonany, że wszyscy podróżni, nie wyłączając i miss Alice Hooward, będą tego samego co i on zdania. Co się zaś tyczy załogi „My-Boy’a”, to on nie ma tu nic do powiedzenia, gdyż nie jest właścicielem statku. Zresztą głos w tej sprawie należy się w pierwszym rzędzie kapitanowi Smith, jako faktycznemu dowódcy statku.

Słowa jego przyjęte zostały przez Japończyków z widocznym zadowoleniem. Spojrzenia ich skierowały się teraz ku Smithowi, który robił wrażenie niezbyt orientującego się w sytuacji.

Wodził on wciąż wzrokiem od Ozari do Pretwicza, jak gdyby nie wiedząc co powiedzieć i jak postąpić!

Wreszcie po namyśle rzekł, zwracając się ku Ozari.

— Niechaj pani zapyta się tych panów, gdzie my się faktycznie znajdujemy? Czy na wysokości Jezu, czy też...

Słowa jego przerwał starszy z Japończyków, używając całkiem poprawnej angielszczyzny.

— Statek Pana, kapitanie, osiadł na jednej z raf, okalających małą zwaną wyspę na morzu Pecilli. To wszystko, co mogę panu powiedzieć! — dawał z naciskiem, marszcząc swe krzaczaste brwi.

Smith wybuchnął na niego oczy, w których malowało się bezgraniczne zdumienie.

— Jakto? — wyjął po chwili. — Na Pecilli? Przecież

Reklama jest podstawą licznego przedsiębiorstwa amerykańskich, więc i przemysłowców polski dobrze zrobi jeżeli stale reklamować będzie swój interes w „DZIENNIKU CHICAGOSKIM.”

Co Czyni Wodza?

Napisał ks. Tadeusz S. Ligman, C. R.

W każdym licznym środowisku ludzkim zauważamy, wśród mas różnorodnych warstw, składających się na całość tego zespołu ludzkiego, pewne wybitnie odznaczające się prawnością i szlachetnością charakteru oraz niestrudzoną działalnością sympatyczną i energiczną jednostki, wysuwające się na czoło społeczeństwa.

Jednostki te umiejętnie i roztropnie nadają kierunek myślowi, uczuciom, dążnościom i czynnościom mas. Stają się one zachętą, wzorem i bodźcem do sprawniejszej i intensywniejszej pracy społecznej; stają się przewodnikami, wybacami ludu i jego bohaterami. Pod zbawieniem wpływem tych czołowych jednostek umysły wale i chwile nabierają otuchy, chęci do życia i do rzetelnej współpracy społecznej; umysły zaś wzburzone uspokajają się i przybierają równowagę, zaczynają rozsądniej i zdrowiej zapatrywać się na zagadnienia społeczne i ich należyte rozwiązanie.

Ażby nam ktoś przewodził i stał się pobudką oraz wzorem czynu naszego, musi on wprawdzie obudzić w nas ku sobie uszanowanie i zaufanie swą szlachetną, bezinteresowną, roztropną pracowitością i sumiennym wypełnianiem obowiązków społecznych. Dalej, musi on umieć zaszczepić zrozumienie i zamiłowanie swych ideałów w dusze swego otoczenia. Pod jego dobroczynnym osobistym wpływem pielkuje to nasienie, rozwija się stopniowo, dojrzewa i wydaje znakomite owoce.

W każdym normalnym człowieku, z postępowym rozwojem umysłowym, pod wpływem otoczenia i kształcenia, obudzają się coraz wyraźniej porwy do rzeczy wielkich: stopniowo zgromadza się w duszy coraz znaczniejszy zasób sił do poczynania szlachetnych i wzniosłych. Człowiek pragnie żyć w całej pełni, czuć i działać. Nim to nastąpi, trzeba podnieść do czynu z zewnątrz. Musi być ktoś co jasnie skryształuje i wskaże cel do osiągnięcia jakoteż i właściwą drogę i sposoby do uskutenienia tych zapożyczonych zamiarów. Trzeba z zewnątrz sugestii, któryby rozwiązała pęta nagromadzonej chęci i siły do pracy.

Ktokolwiek zdołał jest to uskutenić i nadać nam rozmachu do pracy, ten staje się w oczach naszych osobą idealną, staje się nam kierownikiem i wodzem.

Wódz nasz nie może nam narzucić czegoś obcego, on raczej tylko koncentruje naszą uwagę na to co w nas jest dobrego; następnie on wywołuje i kieruje zapasem siły w nas nagromadzonej na właściwe tory.

Każdy normalny organizm ludzki wytwarza bezustannie zapas energii w sobie i musi również znaleźć odpowiednie ujęcie dla tej energii. Wódzem staje się ten, kto umie pokierować i zużytkować nadmiar tej nagromadzonej energii.

Dlatego to, dopóki odczuwamy w sobie zdolność i pragnienie dalszego udoskonalenia naszej działalności, uważamy pewne osoby uosobieniem naszego ideału, uznajemy ich za wodzów. Z biegiem czasu powszechnieją oni nam, ale rycho zastępujemy je innymi.

Tak długo jak mamy ideały tak długo upatrujemy wyższość w drugich. Skoro przestajemy podziwiać i uwielbiać drugich zaczyna się w nas niepostrzeżenie obniżenie poziomu dążności naszych ku dobremu.

Każdy bezustannie w swym życiu doświadcza, jak wzniosłe, szlachetne i odważne postępowanie drugich poważnie wpływa na osobistą działalność. Ten wpływ nieogranicza się do jednostek, ale czasem niejako okarzuje na nawet całe narody.

Im więcej zdrowych żywotnych sił w narodzie, tembardziej potrzebuje on wodzów, umiejących kształtować, opanować i pokierować na prawdziwe tory nagromadzoną siłę w narodzie. Osoba umiejąca rozbudzić i pokierować czynami narodu staje się jego wodzem. Dzieje się podobnie z narodem jak z dzieckiem. Dziecko umysłowo zdrowe upatruje sobie osobę idealną i dąży niestrudzenie do dorównania jej. Ideały kolejno zmieniają się, więc i wodzowie w następstwie tego ustępują jedni drugim, tak w życiu jednostki jak i narodu.

Co do oceny wartości ideałów, to łatwiej uchwytne ideały przedzej wpływają na ogół społeczeństwa, rychlej pożytkują uznanie i poklask i silniej zaspakają naród w jednolitą całość.

W każdym wodzu, przewodniku ludu, wymaga się nieposzlakowanego charakteru, szlachetności i odważnego, niestrudzonego meza czynu; choćby tylko pozornie.

Wódz musi zrozumieć należyte sytuacje, musi umieć jasno przedstawić oraz środki, prowadzące do osiągnięcia przedsięwziętego celu.

W wodzu przebiegać powinna niezmiennie wyższość umysłu i siły czynu, żywo przemawiające i wpływające na masy ludu. On musi odczuwać tętno potrzeb, pragnień i dążeń narodu i równocześnie okazać ufność w swe siły i możliwość sprostanja podjętemu zadaniu. Wódz musi wierzyć w słuszność, sprawiedliwość i czasowość swych poglądów i ich zrealizowania. Poglądy te muszą jednak być identyczne z poglądami ludu; wódz umie tylko rozbudzić je z uśpienia w ich duszach.

Przewagę zyskuje się nad ludem przez odgadnięcie, odczucie i wyrażenie jasno pragnień i marzeń ludu i zaznajomienie tego ludu o zgodności poglądów ludu z jego własnymi poglądami i dążeniami. Kto tego dokona zyskuje sobie odrazu część, szacunek i zaufanie ludu. Lud mu wierzy i ufa w trafność jego rozwiązań trudności.

W zamieszaniu ogólnem i niepewności jutro wódz swym genialnym umysłem obejmując jasno całokształt zawiłanego zagadnienia, wykazuje stonowoc odpowiednio środki zaradcze, których widoczna trafność zapewnia sprawę pewność powodzenia.

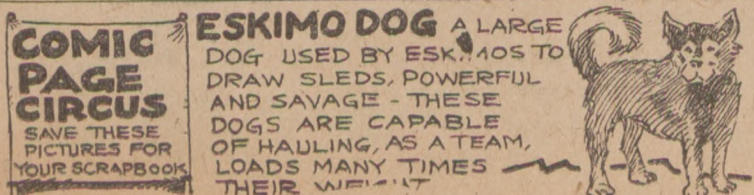
Najgłębsze i najtrwalsze wrażenie wywiera na lud wódz skromny, szczerzy, prawego i stałego charakteru, jednych i tych samych pragnień, co zdrowa czystka społeczeństwa. Taki odrazu podbija masy, zyskuje szacunek i zaufanie, ma zgodę na to co przedstawi nawet nim to zapropnuje.

Wódz narzucający się staje się podejrzany, mniej mu się ufa i niezdolny jest on całkowicie wykorzystywać sił społecznych ani nadać im należytego rozpędu.

Wodzowie mniej odpowiedni i narzuceni idealizują i podtrzymują sztuczny rozgłos swoja sławę i wpływy, lecz gwiazda takich zwykłe błędniej w trudniejszych okolicznościach. Gdy się pomimo to utrzymują stają się często pasożytami; stopniowo tracą na powadze, i z czasem zmuszeni są wejść w szranki zwykłych śmiertelników.

Wodzowie prawdziwi określają, rozbudzają, organizują uśpione dążności i siły w człowieku. Swoją intuicją i siłą organizacyjną nadają należyty kierunek całemu pokoleniu i dlatego słusznie czci się ich i uwielbia.

Prosimy naszych łaskawych Czytelników i Czytelniczki, aby przy kupnie towarów oznajmili, że czytali ogłoszenie w "DZIENNIKU CHICAGOSKIM."

ESKIMO DOG A LARGE DOG USED BY ESKIMOS TO DRAW SLEDS, POWERFUL AND SAVAGE - THESE DOGS ARE CAPABLE OF HAULING, AS A TEAM, LOADS MANY TIMES THEIR OWN WEIGHT.

HIDE AND SEEK.

Poradnik Dobrego Zdrowia.

Referuje Specjalnie Dla Dziennika Chicagoskiego Dr. Michal C. Goy, Którego Biuro Mieści Się Pod nr. 1610 W. North Ave., Przy Ashland Ave. Tel. Arm. 3230.

Dział zawiera artykuły treści ogólnej - pouczającej w dziedzinie zdrowia oraz odpowiedzi na pytania Czytelników, które mogą być traktowane ogólnie. Na pytania anonimowe nie odpowiadamy. Zapytania adresować należy wprost do doktora Goy, a odpowiedzi szukać w Dzienniku.

NAGNIOTKI (BUNIONS).

Przez nagniotek (bunion) rozumie się powiększenie się torebki (bursa), zawierającego płyn do namaszczenia stawu, w miejscu, gdzie łączy się wielki palec ze stopą. Wydarza się to z powodu ciśnienia łoża dopasowanych trzewików. Gdy stopa jest ściśnięta w trzewiku, fason, który się podobia miłośnikom modnego obuwia, nietylko czynność wielkiego palca jest wstrzymana, lecz także stopa jest wciśnięta w niewłaściwą pozycję. Stopa z natury szerza w palcach, aniżeli pięcie, pomykając się naprzód w trzewikach o wąskich noskach, ciępi. Również wielki palec po zbawionym swobodnego położenia, a naciskany z zewnątrz nagina się ku środkowi podczas gdy ciężar ciała pada na koniec stóp.

Gdy wiązadło (ligament) stawu wielkiego palca nie jest dość silne, aby przewyciszyć ciśnienie trzewika o wąskich palcach następuje częstotliwość wciśnięcia stawu wielkiego palca z zewnętrznego strony. Boleźnienie i gnienie drażni błonę na kościach i powoduje narośl w miejscu spojenia stawów, albo następuje rozognienie, spowodowane tarcie tkanek skórnych.

Nagniotki powodują mało kłopotu, gdy nie są naciskane dalej przez noszenie wąskich trzewików; natomiast jątrzone w sposób powyżej wymieniony, zaogniają się a czasami nadzwyczajną bolą. Skóra twardnieje, tężeje i opucha przez po-

Noszenie odpowiednich opasek poprawiających pozycję palca w trzewiku albo w nocy ma ważne znaczenie w wypadkach, które można wyleczyć bez operacji.

Dr. Helena Górecka.

Z NORWOOD PARKU.

Szanowni Towarzystwo Opieki Pań nad Pensjonatem SS. Zmarłychwstania Pańskiego w Norwood Parku, urzędują wielkie przedstawienie, z którego dochód z góry przeznaczają na Akademię Sióstr.

Przedstawienie odbędzie się w auditorjum św. Trójcy, (Division i Cleaver ul.), dnia 7go maja, b. r. Początek o godzinie 8mej wieczorem.

Pierwszorzędni aktorzy Polonii chicagoskiej odegrają o-brazek w 5-ciu odsłonach p. t. "Niesprawiedliwie Oskarżona". Całość przepłataną będzie śpiewami i tańcami. Przygotowania wszelkie są już w toku, a ich gruntowność i zakrojona wspaniałość, że będzie to rzecz nielada, nietylko piękna, lecz artystyczna.

Taki teatr, obok przyjemnej rozrywki, daje również korzyści umysłowe, przenosząc ducha z szarzyzny codzienności w krainę ideałów i umacniając go w drodze do ich zdobycia. To też spodziewamy się, iż z przygotowującego się przedstawienia korzystają będą szerokie koła towarzyskie Szanownej Polonii chicagoskiej.

Reklama jest podstawą licznych przedsiębiorstw amerykańskich, więc i przemysłowiec polski dobrze zrobi jeżeli stale reklamować będzie swój interes w "DZIENNIKU CHICAGOSKIM."

Z OTIS, INDIANA.

(Własna korespondencja Dziennika Chicagoskiego).

Najstarsza parafia polska w stanie Indiana, p. w. św. Marji, w Otis, Indiana, poraz pierwszy w historii swego istnienia była świadkiem przedstawienia teatralnego. Grono Dramatyczne z parafji św. Kazimierza ze South Bend, Indiana wystawiło zabawną sztukę w trzech aktach p. t. "Za Kulisami". Publiczność okazywała swe zadowolenie nieustającymi wybuchami śmiechu i częstymi oklaskami. Polonia najstarszej osiedli polskiej w Indiana rozjechała się do domów mocno podniesiona na duchu. Sztuka była wystawiona pod dyrektorem ks. Dr. S. Lisowskiego C. S. C.

Następnie trupa ta wystawiła samą komedię w niedzielę, dnia 19go marca na sali parafjalnej Najśłod. Serca w LaPorte, Indiana, gdzie proboszczem jest ks. Ignacy Gapeczyński. A w poniedziałek w Michigan City na sali św. Stanisława, gdzie proboszczem jest ks. Józef Bolka.

Sezon zakończy się w niedzielę, dnia 14go maja gdy South-bendzcy zawitają do Chicago, gdzie w Auditorjum św. Trójcy sztuka ta będzie wystawiona poraz ostatni. Amatorzy i amatorzy występować będą dziesięć razy na deskach scenicznych w różnych miastach stanu Indiana.

Z CHICAGO LAWN.

Z PARAFJI ŚW. TUREBZJUSA.

Tow. św. Teresy ze Związku Polek w Am., odbędzie w przyszłą niedzielę posiedzenie, o godz. 2ej po południu, w nowej szkole. Pracownicą prześlą jest pani Czesława Pastwa, która zaprasza wszystkie panie i panyn z dzielnicy Chicago Lawn do zapisania się do tego towarzystwa.

Z nową administracją w Washingtonie niezawodnie wrócić do dobrobytu w tym kraju. Jest dobra sposobność do nabycia realności na przystępnych cenach w tej dzielnicy. P. Jacobs, asesor powiatu Cook w rozmowie z proboszczem ks. Kulińskim powiedział, iż dzielnica Chicago Lawn jest jedną z najpiękniejszych w Chicago.

Spółka św. Turebzsza, odbędzie swe posiedzenie we czwartki, począwszy o godzinie 7ej wieczorem w sali parafjalnej. Sekretarz spółki Stefan Jas, zapewnia, iż spółka znajduje się w dobrym stanie, według praw i ustaw stanowych.

Bazar na korzyść parafji w połączeniu z premjowaniem złotych zegarków, odbędzie się w niedzielę, dnia 2go kwietnia, w sali szkolnej. Urządzeniem bazaru zajmuje się Trzecia Róża Bractwa Nowiast Różańcowych.

Do powodzenia premjowania przyczyniają się następujące rodziny rozpowszechniające książeczki premjowe: pp. Grzelewscy, Buras, Cieślak, Kucharscy, Żabiński, Mikołajczyk, Pokrzywa, Rozalja Jas, Kowalczyk, Chlebiński, Zolla, Kulczyk, Walczak Leon, Poll Jan, Zwiak Marianna, Witowski, Drzewiecki, Cygan, Wróbel Jacenty, Koziół Ed., Świątnicki, Olrowski, Grejbar, Pastwa, Fudala, Kowalski i Mamojek.

Właściciele realności powinni przybyć jak najliczniej im więcej będzie zorganizowanych tem większa siła.

Do Właścicieli Realności Na Franciszkowie.

Posiedzenie Klubu właścicieli realności na Franciszkowie i okolicy, odbędzie się w sobotę, dnia 18go marca, o godzinie 7:30 wieczorem w sali ob. J. Cygana, pnr. 4359 Thomas ul.

Właściciele realności powinni przybyć jak najliczniej im więcej będzie zorganizowanych tem większa siła.

Mówcy z centrali Zjednoczonych właścicieli realności będą

SCOTT'S SCRAPBOOK

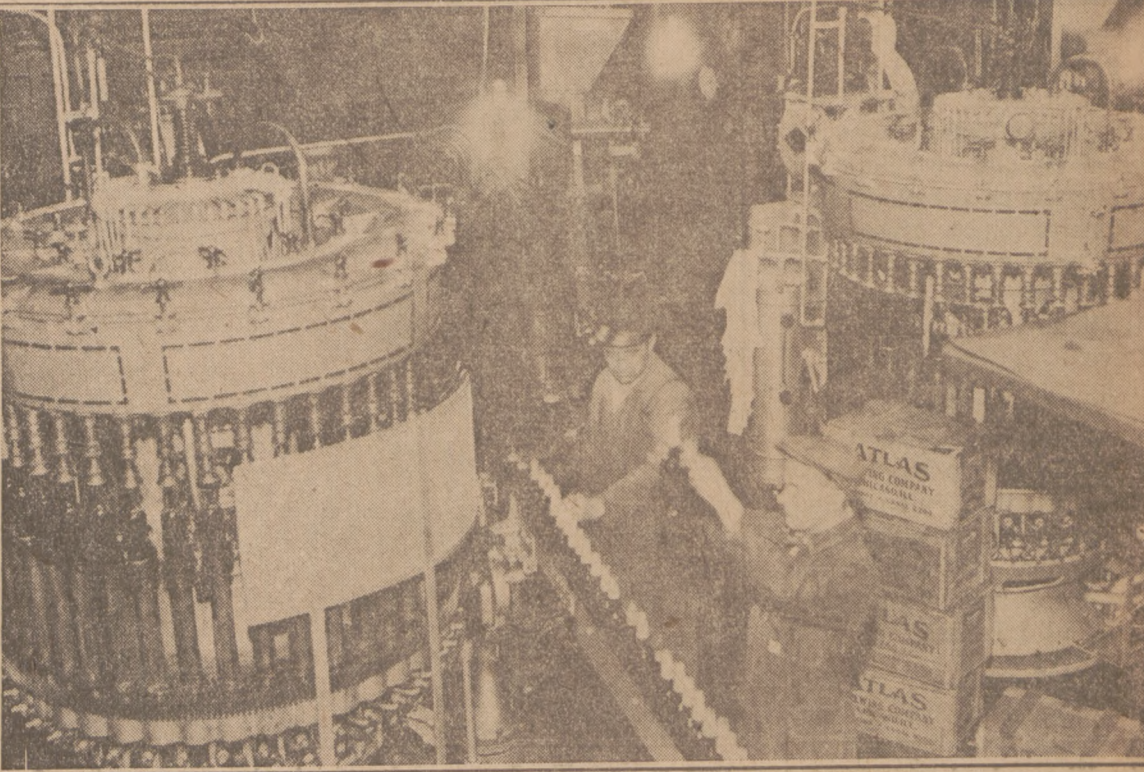
By R. J. Scott

Copyright 1931, by Central Press Association, Inc.

20 DAILY NEWSPAPERS IN 4 LANGUAGES ARE PUBLISHED IN THE CITY OF HARBIN, MANCHURIA

BROWARY GOTOWE, CZEKAJĄ NA PODPIS PREZYDENTA.

Rycina przedstawia wnętrza browaru spółki Atlas Brewing Co. i dwóch robotników przy butelkowaniu piwa "prohibicyjnego". Skoro tylko nowe prawo zostanie przeprowadzone przez Senat (Kongres je onegdaj uchwalił) znaczna większość głosów i takowe podpisał Prezydent Roosevelt, zabiorą się tam do wyrobu piwa 3.2 procentowego.

Z BRIGHTON PARK

Józef Koszyk, lat 40, zam. pnr. 2846 W. 40ta ulica, został przed kilku dniami znaleziony przy zbiegu ulic 41ej i So. Kedzie ave. w stanie bezprzytomnym, ze złamaną prawą nogą i pękniętą czaszką. Policja przewiozła go do szpitala powiatowego. Stan jego zdrowia jest groźny.

Tow. Wszystkich Świętych, gr. 902 ZPRK., odbędzie miesięczne posiedzenie w przyszłą niedzielę po południu o godzinie 2ej, w sali parafjalnej ss. Pięciu Braci Polaków i Męczenników.

P. Stefan Skarbiński, weteran Armji Polskiej, mieszkający pnr. 3714 S. Paulina ul., który zatrudniony jest jako rolnik w okolicy, w przyszłą niedzielę odbędzie posiedzenie w sali parafjalnej ss. Pięciu Braci Polaków i Męczenników.

P. Józef Ziemia, długoletni osadnik dzielnicy Brighton Park, zamieszkały pnr. 2943 W. 43cia ulica, obchodzić będzie imieniny w nadchodzącą niedzielę. Niezawodnie jak każdego roku tak i w tym grono szczerzych przyjaciół złożu mu życzenia.

Imieniny także święcić będzie Józef Gumiński, mieszkający z rodzicami pnr. 4447 S. Troy ul. Jest on prezesem "Brighton Park Civic Improvement Club", przy parafji ss. Pięciu Braci Polaków i Męczenników.

Dr. Stanisław F. Wietrzyński, naczelnik lekarz ZNP, i jego współnik dr. Wawrzyniec Sadlek, prowadzący kancelarię lekarską pnr. 4303 Archer ave., udzielają biednym poradę lekarską darmo. Tylko Polakom zamieszkałym w parafjach ss. Pięciu Braci Polaków i Męczenników, św. Pankraczego i św. Brunona. Znajdujący się w trudnym położeniu finansowym a potrzebujący pomocy lekarskiej, niechaj się udadzą do swego proboszcza po zaświadczenie. Porada udzielana będzie w każdy wtorek, czwartek i sobotę.

P. Władysław Paprocki, który przez szereg lat prowadzi piekarnię pnr. 5523 S. Kedzie ave. z początkiem przyszłego miesiąca przeprowadzi swój interes do dzielnicy Brighton Park, pnr. 4259 So. Sacramento ave. Piekarnia prowadzona jest pod nazwą "Wilters Bakery."

Gmina 139ta ZNP, odbędzie regularne posiedzenie w przyszłą niedzielę wieczorem, w sali Jana Wróbla, przy 39 Place i So. Kedzie ave.

Chór żeński Im. Marji Skłodowskiej, urzędują zabawę kostkową w przyszłą niedzielę po południu, o godzinie 2ej, w sali Pawła Gniadego, przy 47ej i Karlove ave.

P. Piotr Dziubala, właściciel apteki pod nazwą "Kedzie Pharmacy", pnr. 4460 So. Kedzie ave., jest wynalazcą lekarstwa na reumatyzm. Otrzymał on przed kilku dniami patent z Washington, D. C.

Komitet rozwoju przy Gmi-

Z PARAFJI WIETRZYCHOWICE.

Od kilku lat istnieje w Chicago Stow. parafji Wietrzychowice. Z parafji Wietrzychowice jest tu jeszcze około tysiąc wychodźców. Wszystkie wioski a jest ich 10 w parafji Wietrzychowice, mają własne kluby, które pomagają rodzinnym wio- skom. Oprócz tego zorganizowane jest Stowarzyszenie parafji, które ogólnie pomaga parafji i swym członkom, a nawet i tym którzy nie należą do tegoż zrzeszenia. Opłata członkowska wynosi tylko \$1.00 rocznie. Parafia Wietrzychowice jest właściwym gniazdem klubów Małopolskich.

Na posiedzeniu, dnia 17go marca, które się odbędzie w sali Oplawskiego, 1431 W. Huron ulica omawiane będą ważne sprawy i wszystkie parafjanie są proszeni na to posiedzenie. Proszeni są i ci którzy nie mogą opłacić \$1.00 z powodu depresji. Komitet z Jona Stow. par. Wietrzychowice zreagował 4ry listy, które będą odczytane na tem posiedzeniu. Jeden do komitetu parafjalnego w Wietrzychowicach, drugi do starostwa, w Dąbrowy, trzeci do Województwa Krakowskiego, a czwarty do Ministerjum oświecenia, publicznego w Warszawie, w sprawie budowy wyższej szkoły lub rzemieślniczej szkoły w dystrykcie nad Wisłą i Dunajcem. Nie krepujcie się więc i przyjdźcie na posiedzenie w piątek, dnia 17 marca do sali Oplawskiego o 7:30 wieczorem.

Stanisław Kozłowski, prezes; Jan Klimek, sekr.; Stanisław Koleczak, korespondent.

— Gust Bouris, z pnr. 12 W. Van Buren ul., kucharz bez pracy, stanął wczoraj przed sierżantem policji Janem O' Malley na stacji Chicago ave. i temu oznajmił, że rozbił okno wystawowe w hotelu. Sierżant jednak nie wiele zwracał uwagi na przybysza, aż telefonicznie został on powiadomiony, że ktoś rozbił okno w hotelu Berkshire, pnr. 15 E. Ohio ul. Bourisa zamknięto w celi więziennej.

Piwo Wraca, a z Niem i Dawne Etykiety.

Niektóre z etykiet produktu, który zrobił Milwaukee sławnym miastem browarnianym w czasach przedprohibicyjnych. Legalizacja piwa ożywi również przemysł litograficzny, którego centrum znajduje się w Chicago. Z chwilą rozpoczęcia produkcji dobrego piwa, potrzeba będzie setek milionów etykiet, nalepek i afiszów reklamowych.

ISKIERKI MIEJSKIE.

— Gerald Lucas, lat 20, z pnr. 5436 Winthrop ave., aresztowany przez policję ze stacji Rogers Park, wczoraj przyznał się do 40 rabunków popełnionych na północnej stronie miasta. Lucas aresztowany był wraz z kolegą Janem Rita, gdy rabowali mieszkanie I. A. Richey, pnr. 1630 Farwell ave.

— Fred Smith, lat 53, z pnr. 7648 Coles ave., zwrótny zatrudniony przez spółkę kolejową Chicago, West Pullman and Southern R. R., wczoraj wieczorem zginął straszną śmiercią na torze kolejowym, przy E. 106ej ul. i Torrence ave.

— Pani Jacob Katz, znajduje się w Polskim Szpitalu SS. Nazaretanek, w krytycznym stanie. Wczoraj wieczorem napadł na nią bandyta i wciągnął ją do przedsiłonu domu pnr. 2251 Thomas ul. i tam obrabował z biżuterii wartości \$9,500 oraz futra wartości \$400. W chwili napadu kobieta ta dostała silnego ataku serca. Jest ona żoną adwokata Katza, z pnr. 4509 N. Sacramento ave.

— Dziewięciu obecnych aldermanów miasteczka Berwyn i adwokat tegoż miasteczka stanęli przed sądem oskarżeni o przyjmowanie łapówek. Rozprawa ich rozpocznie się dnia 17go kwietnia przed sędzią Fardy, w sądzie kryminalnym. Oskarżeni starają się o umorzenie rozprawy.

— Policja i asystenci korniera powiatowego mają zagadkę nielada do rozwiązania. Jest nią śmierć Williama Beinera, z pnr. 2101 S. 48my ct., w Cicero, kupca złota, którego wczoraj wieczorem zastrzelono w hotelu Cicero. Obok niego leżał nabyty rewolwer.

ZE STANISŁAWOWA

Bardzo ważne posiedzenie administracji wszystkich towarzystw odbędzie się dzisiaj, w czwartek, dnia 16go b. m. o godzinie 8:30 wieczorem, w sali Kościuski. Sprawa Tygodnia Polskiej Gościnności na wystawie światowej, będzie na dzisiejszym posiedzeniu omawiana.

Do spowiedzi wielkanocnej przyjdą członkowie Tow. Najświętszego Imienia Marii nr. 2. P. R. K. w najbliższą sobotę, a do Komunii św. przystąpią w niedzielę, na Mszy św. o godzinie 7:30 rano w kościele górnym.

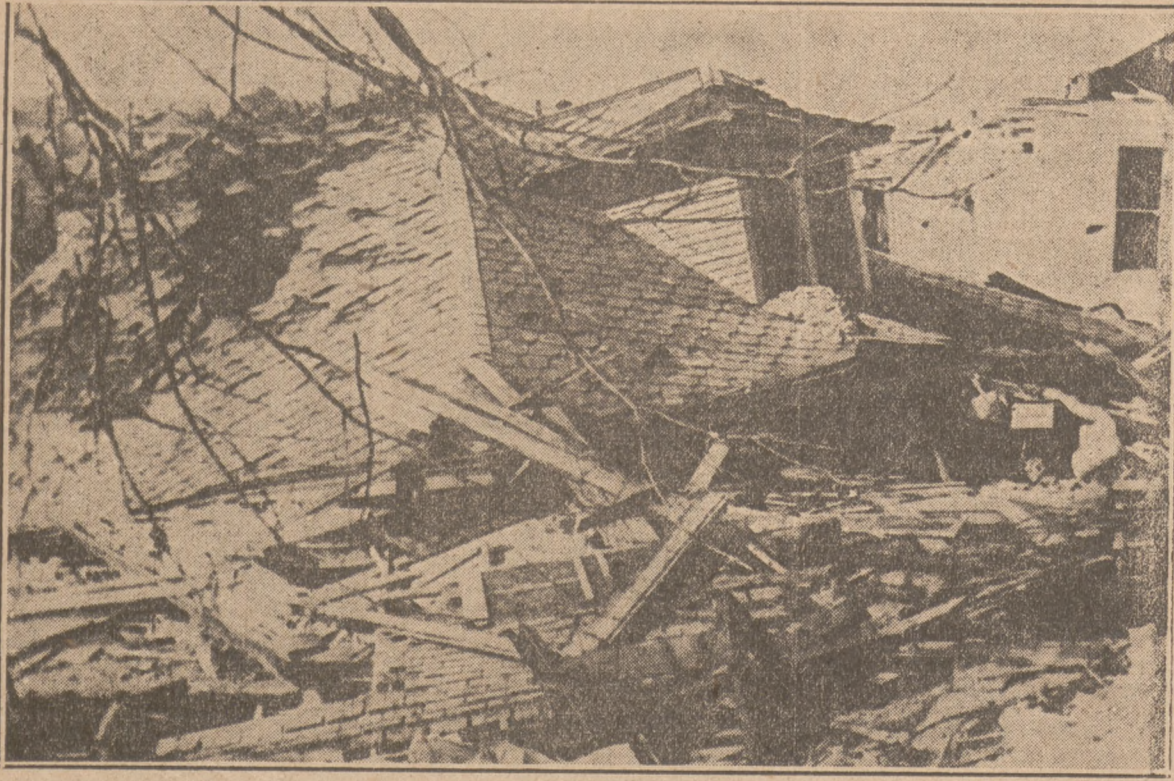
Jutro, w sali Kościuski po nabożeństwie pasyjnym, odbędzie się zabawa kostkowa i karciana Tow. Małego Kwiatka. Miłośnicy kostek i kartów proszeni o przybycie.

Pięć Dziewcząt Ginie w Eksplozji w Fabryce.

Hull, Que., 16. marca. — Pięć młodych robotnic zatrudnionych w fabryce zapalników Hull Match Co. straciło życie, a 21 innych odniosło ciężkie rany i oparzenia w eksplozji i pożarze, jakie zniszczyły jeden z budynków fabrycznych.

W chwili eksplozji, w jednopiętrowym budynku pracowało więcej niż 30 dziewcząt.

SZLAKIEM HURAGANU.

Dom w Nashville, Tennessee, kompletnie zburzony przez tornado. Około 40 osób zginęło a 300 zostało pokaleczonych podczas szalonej burzy wietrznej, jaka nawiedziła cztery stany na Południu. Szkody materialne idą w miliony dolarów.

Z JACKOWA

Jutro, w piątek po nabożeństwie nowenny do św. Józefa, odbędzie się w sali parafialnej wieczorek towarzyski Tow. Pań św. Józefa Opieki nad Nowicjatem Księży Zmartwychwstańców, dla członkiń oraz ich przyjaciół.

Premje, które służą będą za nagrody na zabawie kostkowej Niewiast z Apostolstwa Modlitwy, która przyniesie do pań Marjanny Reptowskiej, pnr. 3624 George ul.

Odbędzie się w kościele św. Jacka pogrzeb s. p. Piotra Dolatowskiego, którego zwłoki po odprawionych ceremoniach liturgicznych złożono na wieczny spoczynek na cmentarzu św. Wojciecha.

Sodaliczka św. Teresy od Dzieciątka Jezus, zapowiada zabawę kostkową, w połączeniu z tradycyjną święconką, mającą się odbyć w dniu 19go kwietnia, w sali parafialnej.

Do Komunii św. Wielkanocnej przystąpią członkinie Tow. Pań św. Józefa Opieki nad Nowicjatem Księży Zmartwychwstańców w niedzielę, dnia 19 marca, na Mszy św. o godzinie 7:30 rano. Członkinie zbiorą się o 7mej w klasie. Do spowiedzi przyjdą w sobotę. Po Mszy św. w niedzielę, podane będzie w sali zwykłych zebrań dla członkiń śniadanie.

Przy licznym udziale dzieci, odprawia się codziennie Nowenna do św. Józefa. Suma każdego dnia z kazaniem o 9ej rano, a wieczorem o 7:15 Górze Zale, kazanie i błogosławieństwo Najśw. Sakramentem.

Kto pragnie zobaczyć kawałki polskiej, przyszłość się zajmującej treści sztuki ludowej p. t. „Zagroda Sobkowa, czyli Córka Podpalacza”, a przytem spędzić wieczór niedzielny polmowej, 9go kwietnia w sposób godziwy i przyjemny, ten niech postara się o bilet na to przedstawienie, które urządzi sympatyczne Tow. Pomocnicze Pań św. Józefa przy Nowicjacie Księży Zmartwychwstańców. Przedstawienie odbędzie się w sali parafialnej.

Wilkesharre, Pa., 16. marca. William Green, prezes Amerykańskiej Federacji Pracy, proponuje przywrócenie siły nabywczej mas przez podniesienie płac i pensyj do poziomów z 1929. Ta droga — Green mówi — przyspieszy się powrót lepszych czasów w kraju.

Helrejczycy liczą rok obecny jako 5693 swej ery; ma on tylko 355 dni.

Policjant oskarżony o pobicie kobiety stał przed sędzią Prystalskim.

Sędzia Jan Prystalski wczoraj odłożył do przyszłego po-

NOTATKI REPORTERA

KOMUNIKAT Z KONSULATU.

Dnia 19-go marca, w dniu imienin Marszałka Piłsudskiego odbędzie się staraniem Konsulatu Gen. o godzinie 8mej rano, w kościele św. Trójcy uroczyste nabożeństwo z tej okazji. Konsulat Gen. R. P., zaprasza serdecznie wszystkie polskie organizacje, towarzystwa i kluby oraz Polonję do wzięcia udziału w tem nabożeństwie. O godzinie 11tej rano odbędzie się w Konsulacie Gen. wręczenie przez Konsula Generalnego R. P. odznaczeń przyznanych przez Polski Komitet Olimpijski w Warszawie, organizacjom i osobom zasłużonym w Xej olimpiadzie.

Sonnenschein sekretarzem burmistrza Corra'a.

Alderman Henryk Sonnenschein, były sekretarz prywatny zamordowanego burmistrza Cermaka, wczoraj został zamianowany na ten sam urząd przez tymczasowego burmistrza Franciszka Corra'a, „Sonny” jak go nazywają jego przyjaciele będzie także doradcą p. Corra'a.

Za wiele gadał i za to zapłacił \$3.00.

Henryk Sadowski, lat 32, golarz w swoim zakładzie gościł onegdaj wieczorem bandytów. Mając nadzieję, że da mu się przegadać nieproszone gości, Sadowski rozpoczął z nimi pertraktacje. Ale ci już znając gadatliwego golarza odpowiedzili: „Bajka, nie gadaj, dawaj pieniądze i basta”. Sadowski oddał co miał, całe \$3 w gotówce, a bandyci poszli sobie w strony nieznane. Sadowski jest właścicielem golarni p. nr. 1005 West Adams ulica.

Protest Hella'a przed sędzią Jareckim.

Sędzia powiatowy Edmund K. Jarecki, wczoraj odłożył do przyszłego poniedziałku przesłuchanie w sprawie protestu Samuela Hella'a, byłego sędziego miejskiego, który sprzeciwia się zatwierdzeniu wyboru na ten urząd sędziego Erwina N. Hastena, który dzisiaj urządza. Sędzia Jarecki zamianuje innego sędziego powiatowego do przeprowadzenia tych przesłuchań.

Sędzia Jan Prystalski wczoraj odłożył do przyszłego po-

niedziałku wydanie wyroku w sprawie Jerzego Price, lat 45, suspendowanego policjanta mia steczka Cicero, który oskarżony jest o napad w celu dokonania morderstwa. Pani Józefa Leber z Riverside, rozwódka, powiada, że Price obił ją bez powodu. Sędzia Prystalski powiedział mu, że „nie godzin jest być policjantem”.

Część Ohio ulicy oddano pod zarządek Rady parkowej.

Ohio ulica, od Michigan avenue do Lake Shore Drive, wczoraj przekazana była pod zarządek Rady parku Lincoln, kiedy Rada miejska przyjęła rezolucję przedstawioną przez aldermana Dorsey Crowe.

Złotówka wpadła w ręce rabusiów.

Rabusie dzisiaj rychło nad ranem skradli \$5 w złocie i pierścieni wartości \$50 po włamaniu się do mieszkania Wojciecha Matwijka, p. nr. 5234 Cullom avenue, jak podaje raport policyjny.

Znaleziono nieboszczyka w zaułku.

Zwłoki na razie nieznanego mężczyzny, liczącego lat około 55, który zmarł na wadę serca, znaleziono wczoraj wieczorem w zaułku blisko narożnika 92 ulicy i Commercial avenue, w South Chicago.

Dzisiaj „pejda” dla pracowników Dystryktu Sanitarnego.

Za pierwszą połowę miesiąca grudnia, ub. r., dzisiaj wypłacono pensje pracownikom Dystryktu Sanitarnego w sumie ogólnej \$115,000. Pieniądze te otrzymano ze skolektowanych podatków realnościowych za rok 1928 i 1929. Pracownikom Lincoln parku wypłacono wczoraj \$45,000 za pierwszą połowę miesiąca października, ub. r.

Budować będą most na 35tej ulicy.

Na żądanie organizacji handlowych i obywatelskich Komisarze parków na południowej stronie miasta wczoraj postanowili zbudować most dla przechoźni na 35tej ulicy, nad torami kolei Illinois Central, kosztem \$18,000.

W poniedziałek posiedzenie Ligi Morskiej i Rzeźniczej.

Posiedzenie Towarzystwa Ligi Morskiej i Rzeźniczej odbędzie się w przyszły poniedziałek, dnia 20go marca, w sali Ad Astra, o godzinie 8:30 wieczorem. Wszystkie towarzystwa należące do Ligi są proszone o wysłanie swoich przedstawicieli na to posiedzenie.

Muzykalny biogram Chopina dnia 22go marca.

Muzykalny biogram Chopina urządzi Towarzystwo „Postępy” we środę, dnia 22go marca; miał się odbyć dnia 15go marca, ale aby dać komitetowi sposobność opracowania wspaniałego programu, został odłożony do następnej środy. Panna Helena Błaszczyńska zajmuje się szczegółami ze współudziałem Henryka Jakubowskiego. Program rozpocznie się o godzinie 8:30 wieczorem w domu klubu Fauntleroy, p. nr. 2024 W. Pierce avenue. Po programie herbatka z przekąską.

W niedzielę wieczór rozmaitości szkoły wieczornej Z. N. P.

W sali Synów Wolności, pnr. 1042 North Damen avenue, studenci Szkoły Wieczornej Z. N. P., urządzają w przyszłą niedzielę, dnia 19go marca wieczór rozmaitości, składający się z koncertu i wystawienia weso-

GÓRY ZŁOTA.

Z polecenia rządu zapasy złota, jakie znajdowały się dotychczas w różnych bankach chicagowskich, złożone zostały w tutejszej filii rezerwowego Banku Federalnego, skąd złoto zostanie przesłane do skarbcza w Waszyngtonie. Na rycinie widzimy urzędników federalnych, ważących worki złota.

GŁÓWNE PUNKTY USTAWODAWSTWA PIWNEGO.

Washington, 16. marca. — Główne punkty bilu piwnego, uchwalonego w Izbie i odesłanego do senatu, przedstawiają się następująco:

Bil legalizuje wyrób i sprzedaż piwa, „ale” i portu o maksymalnej zawartości alkoholu 3.2 procent (na wagę), względnie 4 procent (w objętości).

Nakłada podatek \$5 na beczkę 31-galonową, co ma przynieść rządowi około \$150,000, 000 rocznego dochodu.

Zostawia stanom wszelką regulację i kontrolę włączając metodę dystrybucji i kwestię, czy produkt może być sprzedawany małoletnim.

Ochrona stany suche przez przyjęcie z powrotem prawa Webb-Kenyona zabraniającego wysyłania piwa do stanów prohibicyjnych.

Naruszający prawo podlegają grzywnie \$1,000 lub karze 6 miesięcy aresztu, względnie obydwoj do pierwszego przekroczenia, i wzięciu jednego roku za drugie.

Brownarnicy muszą płacić \$1,000 rocznie od każdego browaru wyrabiającego produkt. Oplaty licencyjne dla kupców hurtownych wynoszą \$50, a dla kupców detalicznych \$20 rocznie.

Domowy wyrób piwa do domowego użytku nie podlega żadnym ograniczeniom. Ogłaszanie produktów browarnianych w pismach codziennych i periodycznych, przez radio i innymi metodami jest dozwolone.

Składa na brownarników ciężar dostarczenia dowodu, że za wartość alkoholu w sprzedawanym produkcie nie przekracza 3.2 procent na wagę.

lej komedijki p. t. „Caciusia”. Dochód przeznaczony na biednych studentów.

TEROR HITLEROWSKI NA GÓRNYM ŚLĄSKU.

Poznań, 16. marca. — We wsi Imielnica (pow. strzelecki) na G. Śląsku niemieckim, zamieszkałej w dużym procencie przez ludność polską, miejscowe organizacje polskie urządziły przed tygodniem wieczornice teatralną, połączoną z zabawą taneczną. Uroczystość została zakłócona niesłychanym wybrykiem miejscowych hitlerowców, świadczącym o zuchwałości akcji żywiołów niemieckich w kierunku paraliżowania różnych polskich poczynań kulturalnych. W przedmiocie uroczystości pozrywali oni afisze polskie, a w miejsce ich rozpieli o dużych rozmiarach plakaty, na których środkiem widniała trupia głowa, poniżej zaś napis tej treści: „Dziś o godz. 10ej wieczorem sala, w której polscy zdrajcy naszej ojczyzny będą się bawili, zostanie wysadzona w powietrze. Jeżeli więc życie jest wam mile, pozostawcie w domu. Jesteśmy w Niemczech, a nie w Warszawie. Heil Hitler!” W ciągu samej zabawy bojówki hitlerowskie kilkakrotnie usiłowały wtargnąć na salę. Próby zamęczenia spokoju spełzyły jednak na skutek dzielnej postawy młodzieży polskiej na niczem.

Polka Uratowana Od Krzesła Elektrycznego

Harrisburg, Pa., 16. marca. Marja Stankiewicz, licząca lat 49, z osady górniczej Shamo-kin, skazana na śmierć w krzesle elektrycznym za morderstwo swojego 70-letniego męża, spędzi resztę życia w więzieniu. Stanowy wydział ulaskawił zamiar jej karę na dożywotnie więzienie.

Klemens Kisielski, sierbier Stankiewiczowej, uznanym winnym współnictwem w zbrodni, dostał od 10 do 20 lat więzienia.

Egzekucja Grozi 274 Rebeljantom w Peru.

Lima, Peru, 16. marca. — Rozpoczął się tu wczoraj proces 14 oficerów i 260 żołnierzy schwytanych onegdaj po bitwie która zakończyła rewoltę na północy republiki Peru. Byli prowizoryczny prezydent, gen. Gustavo Jimenez, popełnił samobójstwo, kiedy zrozumiał, że przegrana jest nieunikniona. Wszystkim schwytanym rewolucjonistom grozi rozstrzelanie. Prawo uchwalone ostatnio przez kongres robi ich winnymi zdrady stanu.

KREWNY ROOSEVELTA ASYSTENTEM SEKRETARZA FLOTY.

Washington, 16. marca. — Prezydent Roosevelt przesłał wczoraj do senatu nominację Henry Latrobe Roosevelta z New Yorku, dalekiego krewnego, na asystenta sekretarza floty.

H. L. Roosevelt służył w Korpusie Marynarszy i przeszedł w stan spoczynku w 1920 w randze podpułkownika.

WŁADZE BADAJĄ SAMOBÓJSTWO POLAKA.

Monterey, Cal., 16. marca. — Władze wdrożyły dochodzenia w sprawie śmierci Henryka Wojciechowskiego, męża Flory Woods, właścicieli zajazdu w Monterey, który popełnił samobójstwo przebijając sobie serce stalowym szpikulcem do rozbijania lodu.

Doręczenie listu pocztą z Chicago do Manili wymaga blisko miesiąca czasu.

SEZ YOU

True False Score

1. "The Old Clock on the Stairs" was written by Robert Louis Stevenson.
2. Both the nose and the mouth are lined with mucous membrane.
3. Small arms is a term which embraces fire-arms that are held and fired by hand.
4. The ton as a measure of capacity contains 80 cubic feet.
5. Geysers are eruptive volcanoes.
6. A lode is a coal vein.
7. The Spanish Armada was destroyed during the reign of Queen Elizabeth of England.
8. An octopus has eight arms.
9. Sampans are small boats of China and adjacent countries.
10. Birds sleep with their heads under the right wing.

TOTAL

Here's how to get your intelligence score: If you think a statement is true, place a check beside it in the column headed "True." If you think it false, place a check beside it in the column headed "False." After you have completed the questions look up the correct answers and put in down in the "Score" column every time you are correct. A perfect score is 100.

Answers to "Sez You" on page 3.

NONSENSE

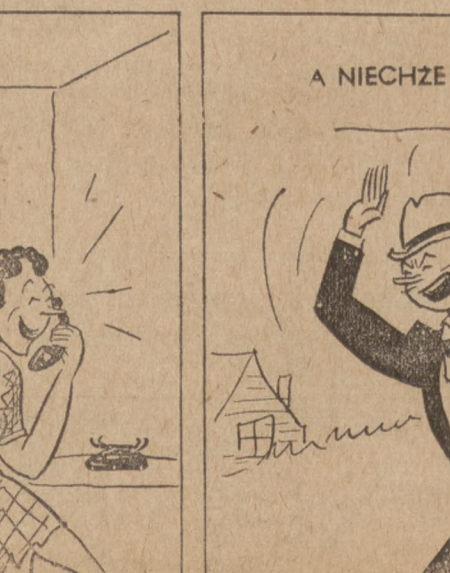
SCORE (TED-BATES FULL-NINTH) (NINTH-TWO OUT) AND BATES RUTH UP TO BAT

WOT TH' HECK! THE CROWD'S LEFT ALREADY!!

CZY NIE PRAWDA!

DOM SIĘ PALI—MUSZĘ ZATELEFONOWAĆ DO STRAŻY POŻARNEJ...

Z BRUNONOWA

W niedzielę, dnia 26go marca, w sali parafjalnej, odbędzie się przedstawienie min-strealne. Program będzie bogaty i urozmaicony śpiewami, muzyką oraz wesołymi atrakcjami. Dochód z przedstawienia przeznaczony na korzyść Sióstr Nauczycielek.

Do Komunii św. wielkanocnej w przyszłą niedzielę przystąpi Tow. św. Teresy od Dzieciątka Jezus, na Mszy św. o godz. 7ej rano. Do spowiedzi przyjdzie w sobotę. Msza św. odprawiona zostanie według intencji towarzyszy.

Posiedzenie miesięczne Tow. Matki Boskiej N. P., gr. 74 Wolnych Polek na ziemi Washingtona, odbędzie się w niedzielę, dnia 19go marca, w sali parafjalnej, o godz. 1ej po południu.

Za pozwoleniem miejscowego proboszcza ks. dra Aleksandra Górskiego, odbędzie się przed kościołem św. Brunona w niedzielę palmową, dnia 9go kwietnia, połów na przechodniów, czyli t. zw. „Tag Day” na korzyść klasztoru i Wyższej Szkoły Sióstr Felicjanek.

Państwu Władysławowi i Stefani Dudek, urodziła się przed kilkoma dniami córeczka, której na chrzcie św. Brunona dano imię Elżbieta. Chrzestnymi byli Władysław Sładowski i Wanda Makowicz. Dziecko ochrzcił ks. Jakób J. Organicki.

W ubiegłą niedzielę w sali parafjalnej na Brunonowie, odbyło się roczne posiedzenie Tow. Pań Matki Boskiej Dobrej Rady, opiekującego się Klasztoru i Wyższą Szkołą Sióstr Felicjanek. Na tem posiedzeniu wybrano nowy zarząd w skład którego wchodziła panna: Anna Sobyro, prezeska; Jadwiga Szymkowska, wiceprezesa; Stanisława Kowalska, sekretarka; Józefa Putlak, kasjerka.

Po posiedzeniu wykonano został program złożony ze śpiewu, dramatyzacji, która harmonijnie wykonała „Cześć Wam, Cześć”, a gdy echa melodyjnej pieśni uciły, Stasia Hilburgier, utalentowana deklamatorka, z prawdziwą werwą wypowiedziała trafiające do serc i uczuć wszystkich członków przemówienie, składając w imieniu czcigodnych SS. Felicjanek serdeczną podziękę i szczerze uznanie paniom tego towarzystwa, za dotychczasową pracę dla dobra Klasztoru i Wyższej Szkoły Matki Boskiej Dobrej Rady, prosząc ich, by z tym samym zapałem dalej pracowały a Bóg ich zabiegami sto-krotnie wynagrodzi. Z kolei na programie odegrana została komedijka, a po niej pani Franciszka Hilburgier wystąpiła z wesołym monologiem p. t. „Pobożna”. Rytmiczne pioski dziewcząt z siódmej klasy wyczerpały program, który podobnie jak wszystkim, świadczyli brawurowe oklaski.

W nadchodzącą niedzielę przypada św. Józefa. Wielu jest w parafii brunonowskiej Józefów i Józefinek, wobec tego wszystkim niedzielni soli-

nizantom i solenizantom z po-winszowaniem imienin.

Jeszcze dziesiątki szkolne u-wijają się po domach, rozpo-wszeczniając kartki premjowe na korzyść Sióstr Nauczycielek. Gdyby tak brunonowianie okazali dzieciom więcej dobrej woli, toby praca postępowała z większym aniżeli dotąd rozmachem. Jednakże i tym, którzy już nabyli losy należy się podziękować. Oby inni, którzy dotąd nie dla tej sprawy nie zrobili, ażeby poszli w ślady tych pierwszych.

Nasz ks. proboszcz dr. Aleksy S. Górski, został mianowany przewodniczącym 12go dystryktu, Tow. Najśw. Imienia Jezus, tak świetnie rozwijającego się w naszych parafjach.

Miesięczne posiedzenie Tow. Zwiastowania Najśw. Marii Panny ze Zjedn. P. R. K., odbędzie się w niedzielę, dnia 19 marca, w sali parafjalnej, o godz. 1:30 po południu.

Na regularne, generalne, posiedzenie Tow. Najśw. Imienia Jezus, które odbędzie się w przyszłą niedzielę w auditorium Matki Boskiej Bolesnej, 330 S. Albany ave., o godz. 3ej po południu, wezmą gremjalny udział i nasi członkowie z oddziału brunonowskiego.

Miesięczne zebranie Dziewic Różanycowych odbędzie się we wtorek, o godz. 7:30 wieczorem, w sali parafjalnej.

Kartki do spowiedzi wielkanocnej wydawane są na plebanji podczas godzin urzędowych. Zgłaszający się po kartki powinni wykazać się książeczką parafjalną. Ks. proboszcz radzi nie odwiekać z karteczkami do spowiedzi, lecz zgłaszać się po nie jak najprędzej.

Na Korzyść Kolegium Św. Stanisława Kostki.

Sympatyczne grono pań i panien tworzące Tow. Pomocnicze przy Kolegium św. Stanisława Kostki, Ladies Auxiliary of St. Stanislaus College, urządza wielką zabawę karcianą i kostkową „card and bunco party”, w niedzielę, dnia 19go marca, w sali gimnastycznej Gordon Gym, 1521 Haddon ave., jeden blok na południe od Milwaukee ave. Będzie to zabawa jakich mało, bowiem wszystkie poprzednie zabawy tegoż zrzeszenia pań i panien cieszyły się liczną frekwencją gości. — Niezawodnie i ta będzie również pomyślna. Komitet dokłada wszelkich starań, ażeby przygotować mnóstwo użytecznych premij, by starczyły dla wszystkich uczestników. Poza tem będzie 19 nagród wejścia, t. zw. Door Prizes. Po zabawie prze-kąska i niespodzianki. Na czele komitetu zajmującego się tą zabawą są: pani A. Górna, prezeska Stowarzyszenia, pani J. Przygocka, K. Szczepańska, M. Gryzbowska, J. Scheffler i F. Wirkus.

— Biura Konsulatu Rzeczypospolitej Polskiej w Chicago mieszczą się p. nr. 1500 North Dearborn Parkway.

Corr Zatwierdził Zmianę Nazwy 22ej Ulicy Na Cermak Road.

Z lewej ku prawej stronie: doradca korporacji Sexton, alderman Henryk Sonnenschein, burmistrz tymczasowy Franciszek J. Corr i alderman Jan Tomian, który wniosł na zebraniu Rady miejskiej rezolucję, świadkami podpisania i zatwierdzenia zmiany nazwy 22ej ulicy na Cermak road.

98 CZŁONKÓW OBECNYCH NA ZEBRANIU T-WA CHICAGO.

Wezorem w kwaterze „Tygodnia Polskiej Gościnności” na wystawie pnr. 1200 No. Ashland ave., odbyło się miesięczne posiedzenie T-wa Chicago gr. 1450 Związku N. P. przy współudziale 98mu członków.

Po załatwieniu spraw rutynowych omawiano sprawę o- brania stałego lokalu dla posiedzeń T-wa Chicago. Jedni wypowiadali się za miejscem zebrań na Polonii, — drudzy faworyzowali lokale hotelowe lub klubowe w śródmieściu. Na ten temat wywiązała się żywa dyskusja a w konsekwencji zdecydowano, ażeby specjalny komitet został powołany dla zbadania nadających się na zebrań pomieszczeń. Prezes T-wa Chicago p. Fil. Garbarek zamianował komitet z trzech, a mianowicie: p. M. Zacharja-sza, Leona Rammla i A. Gordona. Komitet ten ma przedstawić sprawozdanie na następnym posiedzeniu, które odbędzie się w Lewis hotelu.

W dalszym ciągu posiedzenia obrady przeszły na temat wystawy i „Tygodnia Polskiej Gościnności” na wystawie urządzonego pod auspicjami Stow. Dnia Polskiego, które jak wiadomo wyłoni się z T-wa Chicago. Sprawy związane z akcją wystawową referowali: Fil. Garbarek, Edm. O-

lalski, adw. Leon Nyka, T. Szmegalski, dr. M. Skrentny, adw. M. Kudlick, — preszac jednocześnie o współpracy, zwłaszcza wtedy, jak tylko ukaza się z druku biletów na samą wystawę, jak i na wielki spektakl na Polu Żołnierza. Na apel p. Fil. Garbarka, ażeby członkowie zakupili przynajmniej po 19 takich biletów drogą dobrowolnego podpisu, niemal, że połowa z obecnych zamówiła po 10 i więcej, jak naprzykład dr. Edw. Dombrowski zapisał się na 60 biletów, a niektórzy uścili się z naleźności zaraz na miejscu, tak że do kasy głównego komitetu Tygodnia Polskiej Gościnności wpłynęło z tego źródła ładnie kilka dolarów tak niezbędnych na pokrycie wydatków biurowych, jak i prowadzenia całej sprawy przygotowawczej i organizacyjnej. Pałają różne pytania, szły odpowiedzi, wywiązała się dłuższa dyskusja na temat wystawy, a nawet wspomniano i o mającym się budować Pawilonie Polskim na terenach wystawy, wyrażając zadolenie z powodu dojsia do skutku tego, co do niedawna było chyba tylko snem i marzeniem.

Na tem też zakończono posiedzenie a zabrano się do przekąski.

Zebrań przewodniczył pre-

zes Fil. Garbarek, sekretarzo-wał p. J. Koskiewicz.

CHICAGO OCZEKUJE NOWYCH PRAW.

Urzędnicy Są w Nadziei, że Legislatura Zrobi Swoje.

Sytuacja polityczna w sprawie wyboru nowego burmistrza do wypełnienia wakansu po zmarłym burmistrzu Cermaku pozostaje na razie w zawieszaniu, gdy zaś liderzy partii Demokratycznej szukają programu w celu przeprowadzenia specjalnych praw w Legislaturze stanowej.

Z Franciszkiem J. Correm w kręśle burmistrzowskim liderzy partyjni uważają za bardzo ważną sprawę przeprowadzenia nowych praw w Springfieldzie, w celu zdecydowania czy obecny burmistrz tymczasowy ma prawo lub nie do podpisywania bondów, warantów i innych dokumentów. Nowe prawa także mieć będą na celu przeprowadzenie specjalnych wyborów burmistrzowskich w celu wyboru burmistrza z pełnemi prawami, któryby urzędował do kwietnia, 1935 roku.

Demokraci proponują przeprowadzić wybory burmistrzowskie dnia 5go czerwca wraz z wyborami sędziów, a zapomnieć o prawym wyborze burmistrza w wyborach na konwencjach. Aby do tego doprowadzić Demokraci potrzebują także pomocy Republikanów.

Jako nowy lider Demokracji lokalnej, Patrick A. Nash, przewodniczący powiatowy, a następca Cermaka, oznajmił wezorem na zebraniu urzędniczym i komitymanów wardowych, że on to rekomendował wybór p. Corra na burmistrza tymczasowego.

Od niejakiego czasu włozy się pewien osobnik, liczący około lat 65, niskiego wzrostu i wyludza pieniądze pod fałszywymi pozorami. Jegomość ten naciągnął już sporo ludzi w Hegewich i na Wojciechowie.

KURS ZŁOTEGO I BONDÓW POLSKICH.

Jeden złoty polski kosztuje 11 i ćwierć centa. Bondy polskie 8-proc. \$65.50; bondy 7-proc. \$65.50.

Z ŻYCIA CHÓRU ZWIĄZKU POLEK Nr. 108.

W tym okresie ogólnego chaosu i zastoju niezwykle pięknie rozwija się Chór Związku Polek, w ostatnich paru miesiącach grono nasze pozyskało kilka wiele sympatycznych członków w osobach panien: Elsie Buczyńskiej, Leokadii Centalla, Jęzi Dzwonkiewicz, Stefani Markiewicz, Marii Scisłowicz, Lillian i Frani Zienko, Anny Singer, Stanisławy Zablockiej i Lucille Trushke.

W zeszłym miesiącu lutym zarząd chóru urządził w klubie „Nowego Życia” zabawę towarzyską (Hobo Party) dla członków i ich gości na którą przyszły panie i panienki przybyły w kostjumach a niepospolita afera ta długo nam pozostanie w pamięci.

Obecnie chór na swych lekcyjach co wtorek pod dyktando pana G. Chrzanowskiego starannie ćwiczy utwory naznaczone na występ podczas Chicagowskiej wystawy postępu.

Na posiedzeniu w domu kol. R. Wojciech, zapadło kilka uchwał między nimi jedną jest urządzenie dnia Matek w miesiącu maju, jak również urządzenie „Święconego” dla chóru w kwietniu a najważniejszą im prezą będzie bankiet jubileuszowy z okazji dwudziestego rocznicy istnienia chóru, (dla informacji chór był zorganizowany w maju 1913 roku), bankiet ten odbędzie się 7go maja, 1933 roku w klubie „Młoda Polska”, komitet z koleżanką W. Markowicz jako przewodniczącą F. Zienko, P. Smolińska, S. Niedzwiecka i Z. Łukasik ma przygotowaną po za tańcami, smaczną kolację, bardzo piękny i bogaty program i w ogóle stara się co tylko możliwości by cała ta uroczystość nasza wyłodzi jaknajświeżniej a ponieważ chór związku Polek nigdy gości swych nie zawodzi zatem spodziewamy się przepelnionej sali.

Posiedzenia chóru jak w zwyczajnie odbywają się co miesiąc i w co innym domu gościnnych naszych koleżanek, następnie odbędzie się w rezydencji państwa Niedzwieckich p. nr. 4828 Hutchinson ave., gdzie koleżanka Stefania będzie nas serdecznie przyjmować.

W tym okresie ogólnego chaosu i zastoju niezwykle pięknie rozwija się Chór Związku Polek, w ostatnich paru miesiącach grono nasze pozyskało kilka wiele sympatycznych członków w osobach panien: Elsie Buczyńskiej, Leokadii Centalla, Jęzi Dzwonkiewicz, Stefani Markiewicz, Marii Scisłowicz, Lillian i Frani Zienko, Anny Singer, Stanisławy Zablockiej i Lucille Trushke.

CERMAK ROAD.

Oto nowa nazwa nadana 22ej ulicy.

Rada miejska wezorem zmieniła nazwę 22ej ulicy na Cermak Road, a to w celu uczczenia zmarłego swojego burmistrza. Rezolucję odpowiednią przedstawił alderman Jan Tomian.

Cermak Road prowadzi od jeziora do drogi stanowej Nr. 4, poprzez miasteczka Cicero, Berwyn i Riverside.

Jest także w planie wystawienie pomnika przy narożniku Crawford i Kenton avenues, jak podaje alderman Tomian.

Prosimy naszych łaskawych Czytelników i Czytelniczek, aby przy kupnie towarów oznajmiali, że czytali ogłoszenie w „Dzienniku Chicagoskim.”

“UŁANI.. UŁANI.. CHŁOPCY MALOWANI”

PIERWSZY 100% MÓWIONY—ŚPIEWANY FILM Z POLSKI
PELEN HUMORU I KOMEDJI

w Teatrze
BRIGHTON
4225 ARCHER AVENUE
WSTĘP PO POL. 20c WIECZÓR DO 6-EJ 30c
DZIECI TYLKO 10c

DZIŚ I JUTRO
CZWARTEK I PIĄTEK
16-go i 17-go MARCA

Senatorzy Dodają Wino do Bilu Piwnego.

Projekt Idzie Dzisiaj Pod Głosowanie.

Washington, 16. marca. — Senator Robinson z Arkansas, przywódca demokratyczny, przepowiedział wezorem wieczór że bil legalizujący wyrób i sprzedaż 3.2-procentowego piwa i win o takiej samej zawartości alkoholu będzie przeprowadzony dzisiaj w senacie.

Projekt do prawa, zatwierdzony szybko przez senacką komisję finansową z poprawką przewidującą legalizację wina i soków owocowych tej samej siły, miał być wywołany na plenum dzisiaj w południe.

Przywódcy w Izbie oznajmili że poprawka winna będzie zaraz aprobowana i bil odesłany do Białego Domu.

Uchwała nabierze mocy prawa w 15 dni po podpisaniu przez Prezydenta. Pan Roosevelt nie będzie zwlekał z po-

łożeniem swojego podpisu, zależy mu bowiem na możliwie naj-szybszym rozpoczęciu ściągania podatku dla rządu i otwarciu dodatkowego pola pracy dla bezrobotnych. Oczekuje się, że rząd będzie miał z tego źródła dodatkowy dochód co najmniej \$150,000,000 rocznie.

Komisja senacka, po przyjęciu poprawki o legalizacji win i soków owocowych o tej samej co piwo zawartości alkoholu, została poinformowana przez Ligę Hodowców Winogron w Kalifornii, że taki procent alkoholu jest gorszy niż żaden.

Hodowcy prosili senatorów z Kalifornii — Johnsona, republikanina i McAdoo, demokrate — aby walczyli o naturalną zawartość alkoholu w winach, która wynosi 10 do 12 procent. — Próby podniesienia zawartości spirytusu w winach chybiły.

FALA ENTUZJAZMU OBJĘŁA RYNKI PAPIEROWE; OBROT Y REKORDOWE. Ceny Papierów Skaczą w Górę o 2 do 14 Punktów.

New York, 16. marca. — Silna tendencja zwykła cechowała wezorem sesję na giełdzie nowyorskiej, pierwsza po 11-dniowym zamknięciu spowodowanym krajowym świętem bankowym. Wielkość obrotów w pojedynczym dniu ustanowiła rekord w 1933.

Ogólne transakcje wezorem sesji, przypominającej lata 1928-1929, objęły 3,070,000 akcyj.

Był to pierwszy dzień, w którym obroty wynosiły 3,000,000 akcyj, od 22. września, 1932, kiedy sprzedano 3,685,000 akcyj.

Taka sama silna tendencja zwykła cechowała obroty na giełdzie chicagowskiej i na innych rynkach papierowych w kraju.

kupna, nie osłabła ani na chwilę przez cały dzień i ceny akcyj podniosły się pokornie.

Specjalnie „mocne” były akcje kolejowe i t. zw. akcje piwne, jakkolwiek cała lista wykazywała przy zamknięciu pokorne zwycięski. Akcje kolei Norfolk and Western podniosły się o 14 punktów, U. S. Steel (uprzywilejowane) o 11, Allied Chemical o 10½, Union Pacific o 11, Case o 10½, Owens Illinois Glass o 9½, Int. Harvester o 7, Sears Roebuck o 5½ itd. — Od góry do samego dołu listy.

Taka sama silna tendencja zwykła cechowała obroty na giełdzie chicagowskiej i na innych rynkach papierowych w kraju.

NOTATKI OSOBISTE

Wezorem powrócił do Chicago dr. Władysław A. Dziuk, z Detroit, Mich., gdzie odbył podróż z Dr. M. J. Badźmierowskim, celem złożenia osobistych życzeń Ks. Konstantemu Dziukowi, proboszczowi parafji św. Ludwika, z okazji jego urodzin i pasterzowania przez lat 28. Ks. Konstanty Dziuk, liczy zaś lat 53, a na kapłana wyświęcony był w Rzymie, dnia 11 marca, 1905 roku.

WAŻNE DLA OBYWATELEK W 14EJ WARDZIE.

Polsko - Amerykańska Demokratyczna Organizacja Pań ma dzisiaj w sali zwykłych posiedzeń, p. nr. 5640 South Racine avenue, bardzo ważne ze-

branie, na które zaprasza wszystkie panie zamieszkałe w szesnastej wardzie, bez wyjątku, czy są obywatelkami lub nie. Posiedzenie odbędzie się o 8mej wieczorem.

Szczera prawda.

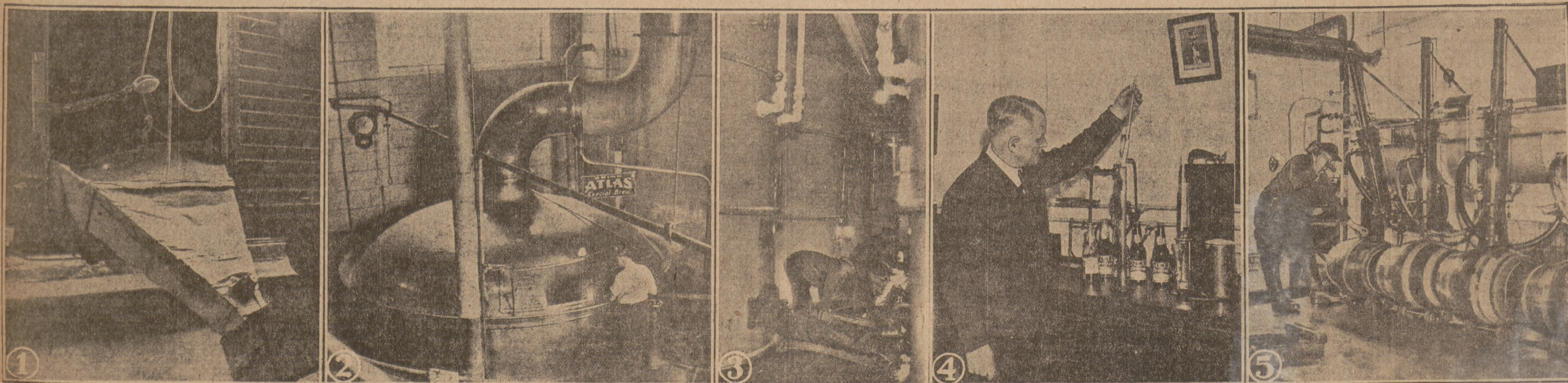
— Kiedyś umówiliśmy się z jednym z moich przyjaciół, że zawsze będziemy sobie szczerze mówili co myśli jeden o drugim.

— No i cóż?

— Od tego czasu jakoś nie rozmawiamy ze sobą.

ESSANESS
CROWN THEATRE
DIVISION 1 ASHLAND
Edmund Lowe, Wynne Gibson,
“DEVIL IS DRIVING”
Popołudniowe przedst. codziennie.

To Wszystko Potrzeba Zrobić, Aby Dać Mieszkańcom Miasta Chicago Dobre Piwo, Skoro Nowe Prawo w Washingtonie Zostanie Przeprowadzone.

Zdjęcia wyżej podane porobiono w jednym z browarów chicagoskich, znajdujących się pnr. 2107 Blue Island ave., aby wykazać co potrzeba

zrobić, aby mieszkańcom miasta Chicago dostarczyć dobre piwo, jakie już zatwierdził Kongres Stanów Zjednoczonych, a które zatwierdził ma jes-

zcze w bieżącym tygodniu i Senat w Washingtonie. Rycina nr. 1 przedstawia dostawę jęczmienia z wagonu kolejowego do młyna. Rycina 2 przed-

stawia gotowanie siodu w kotłach przez trzy godziny. Rycina nr. 3 to stalowe wewnętrzne szkielety wyłożone ziemią, w których piwo oddane

jest fermentacji. Piwo w tych zbiornikach ogromnych znajduje się przez trzy tygodnie. Rycina nr. 4 przedstawia browarnika-mistrza Charlesa Ell-

mana przy wypróbowaniu piwa nim takowe przelane jest do ogromnych zbiorników dębowych, na rycinie nr. 5 widzimy robotnika przy nalewaniu

piwa do beczek, które są następnie przygotowane do dostawy. Brak miejsca nie pozwala na przedstawienie systemu chłodzenia piwa nim takowa

przelewana jest z kotłów do zbiorników stalowych.

Zjed-